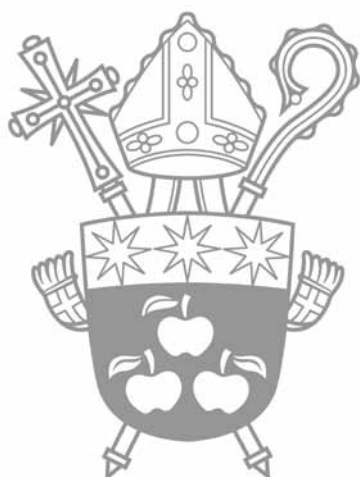

Setkávání

2 únor
2014
ročník
XXIV.

Stal se chudým, abychom zbohatli z jeho chudoby

(...) Bůh se neprojevuje prostřednictvím světské moci a bohatství, ale slabostí a chudobou: „*Ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým...*“ Kristus, věčný Boží Syn, v moci a slávě rovný Otci, se stal chudým; sestoupil mezi nás a ke každému z nás se přiblížil; sám sebe se zřekl a „vyprázdnil se“, aby se nám ve všem připodobnil (...) My křesťané jsme při následování našeho Pána povoláni k tomu, abychom viděli bídu svých bratrů, dotýkali se jí, brali

si ji k srdci a konkrétně konali pro její zmírňování. Bída není totéž co chudoba. Bída je chudoba bez důvěry, bez solidarity a bez naděje. Můžeme rozlišit trojí druh bída: hmotnou, mravní a duchovní. **Hmotná bída** se obvykle nazývá chudobou a týká se těch, kdo žijí v podmínkách nedůstojných pro lidskou osobu: bez základních práv a prostředků prvořadě potřeby jako je

Pokračování na 3. straně.

Tříkrálová sbírka 2014 Děkujeme vám!

Fotografie několika málo koledníků, kteří letos pomáhali s realizací Tříkrálové sbírky v Milevsku a okolí. Byli to koledníci z Chyšecka, z Pechovy Lhoty a děti ze školky z Předbořic. S jejich pomocí a s pomocí ostatních koledníků jsme letos mohli zaznamenat nejvyšší výsledek Tříkrálové sbírky, tj. 91.772,- Kč. Děkujeme všem! Alena Růžicková, ředitelka Farní charity Milevsko

Tříkrálová skupinka zřejmě z Českých Budějovic. Foto: Diecézní charita

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
V náručí Boží se sejdemé zas	4
Setkání charismat. obnovy na Klokotech	5
O otci Karlovi	5
Ples Farní charity Milevsko byl letos již sedmnáctý	5
První setkání rodin na Sušicku	6

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Lednové střípky ze Sušicko-nepomuckého vikariátu	7

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Tříkrálová sbírka v diecézi skončila - děkujeme dárčům!	8
Občanská poradna Tábor	8
S třemi králi do nemocnice	8
Vodní kapky míří do afrického Konga na obnovu studní s pitnou vodou	9
Diecézní charita přijímá potraviny pro lidi v nouzi	9
Přibývá mužů a seniorů, kteří jsou obětmi domácího násilí	10
Zpráva o pomoci po povodních 2013	10

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Národní týden manželství 2014	11
Sám si sestav růženec z drobných perel	11
DCR připravuje	12
20. výročí Mezinárodního roku rodiny	12

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ

Včas a dobře	13
Animátoři poosmé	13
Zveme	13
Hledání životní cesty	14
Groove Castle - Setkání na Altpernsteinu	14
Průlet pololetními prázdninami na Ktiši	15

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Světlo ze Světla	15
------------------------	----

PERSONALIA

Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo

vyjde 17. 3. 2014.

Uzávěrka je 7. 3. 2014.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Sdružení sv. Jana Neumann v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

(Pokračování z 1. strany obálky.)

jídlo, voda, hygienické podmínky, práce; bez možnosti rozvoje a kulturního růstu. Proti takovéto bídě církev staví svou službu, diakonii, kterou vychází v ústřety nouzi a léčí rány, jež hyzdí tvář lidstva. (...) Naše úsilí se zaměřuje i na snahu, aby ve světě přestalo znásilňování lidské důstojnosti, diskriminace a svévole, které v mnoha případech zapříčiňují bídu. Když se moc, přepych a peníze stanou modlami, stává se nad požadavek rovného rozdělování bohatství. (...)

Neméně znepokojující je **mravní bída**, která spočívá v tom, že se člověk stává otrokem neřesti a hříchu. Kolik rodin žije v úzkosti z toho, že některý z jejích členů – zejména mladých – je obětí alkoholu, drog, hazardu nebo pornografie! Kolik lidí ztratilo smysl života, je zbaveno perspektivy pro budoucnost a pozbylo naděje! Kolik lidí je k takovéto bídě odsouzeno kvůli nespravedlivým sociálním podmínkám, nedostatku práce, která je zbavuje důstojnosti umožňující přinášet domů chléb, kvůli nerovnosti práv na vzdělání a zdravotní péči. (...) Tento druh bídy, která je příčinou hospodářského úpadku, se vždy spojuje s **duchovní bídou**, jež nás zasahuje, když se vzdalujeme od Boha a odmítáme jeho lásku. Pokud se domníváme, že nemáme zapotřebí Boha, který nám v Kristu podává svou ruku, a myslíme si, že si vystačíme sami, vydáváme se na cestu směřující ke krachu. (...)

Evangelium je pravou protilátkou na duchovní bídu. Křesťan je povolán k tomu, aby do každého prostředí přinášel osvobozující zvěst, že existuje odpuštění spáchaného zla, že Bůh je větší než náš hřích, že nás vždy nezištně miluje a že jsme stvořeni pro společenství a pro věčný život. (...)

Drazí bratři a sestry, nechť tato postní doba najde celou církev disponovanou a ochotnou přinášet těm, kdo žijí ve hmotné, mravní a duchovní bídě, evangelní svědectví, jehož souhrnem je zvěst o lásce milosrdného Otce, připraveného obejmout v Kristu každého člověka.

(Z poselství papeže Františka k postní době 2014.)

Upozornění redakce:

Vážení předplatitelé, v lednovém čísle jsme rozeslali složenky na úhradu předplatného na letošní rok. Pokud předplatné neuhradíte, počínaje březnovým číslem vám přestaneme Setkání zasílat.

Čtenářům, kteří nám zasílají vyšší částku, srdečně děkujeme.

Redakce Setkání

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

17. 2.	(po)	Řím – Zakončení návštěvy Ad Limina – <i>oba biskupové</i>
20. 2.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář – Udílení akolytátu bohoslovcům českobudějovické diecéze (17.30 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
21. 2.	(pá)	České Budějovice, sv. Vojtěch – Mše sv. pro Radio Proglas (18 hod.) – <i>biskup Pavel</i>
		Řím – Zakládající schůze Matice Římovské (19.30 hod.) – <i>biskup Pavel</i>
23. 2.	(ne)	Veselí n. Lužnicí – Udílení akolytátu (10.30 hod.) – <i>biskup Pavel</i>
25. 2.	(út)	České Budějovice, biskupství – Setkání kaplanů pro mládež – <i>oba biskupové</i>
26. 2.	(st)	České Budějovice, biskupství – Zasedání liturgické komise – <i>biskup Jiří</i>
27. 2.	(čt)	Deštná – Vikariátní konference jindřichohradeckého vikariátu – <i>biskup Jiří</i>
1. 3.	(so)	Lomec – Postní pouť (10 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
2. 3.	(ne)	Týn nad Vltavou – Koncert (18 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
2.-10. 3.	(ne-po)	Izrael – Poutí – <i>biskup Pavel</i>
3. 3.	(po)	České Budějovice, hotel Clarion – Oslava 100. výročí otevření českobudějovické nemocnice (16 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
5. 3.	(st)	České Budějovice, katedrála – Popeleční středa, mše sv. (8 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
9. 3.	(ne)	České Budějovice, katedrála – 1. neděle postní (9 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
10.-15. 3.	(ne-so)	Hejnice – Exerciie – <i>oba biskupové</i>
15.-16. 3.	(so-ne)	Vranov u Brna – Rekolekce pro laiky – <i>biskup Pavel</i>
18. 3.	(út)	České Budějovice, klášterní kostel – Kněžský den – <i>oba biskupové</i>
19. 3.	(st)	České Budějovice, kaple sv. Josefa – Mše sv. (17 hod.) – <i>biskup Jiří</i>
21.-23. 2.	(pá-ne)	Velehrad – Postní rekolekce pro katechety – <i>biskup Pavel</i>

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

V náruči Boží se sejdeme zas...

V úterý 21. ledna 2014 večer si Pán k sobě zavolal Mons. Karla Fořta - otce Karla ze Svobodné Evropy. Přinášíme dvě vzpomínky na jeho život a na setkání s ním.

Mons. Karla Fořta jsem poprvé potkala v polovině 90. let, kdy ukončil svou činnost ve Svobodné Evropě; přestal být vázaný na vysílací čas a začal do své vlasti jezdit častěji.

Byl to příjemný, usměvavý pán, který rád vzpomínal – na dětství, na četnickou službu svého otce v Horažďovicích, na své tety-řeholnice z Kongregace Školských sester, na studium v českobudějovickém semináři a na své první působiště Vimperk. I když tam strávil jen asi dva roky, farnost a lidi si zamiloval a jakmile to po r. 1989 bylo možné, kontakty obnovil a čile udržoval.

Jak bylo mnohokrát zmíněno, druhým domovem se mu stal Mnichov, kde se usadil i díky pomoci svého přítele „Sáši“ Heidlera, jak ho nazýval. Po jeho náhlé smrti převzal náboženské vysílání ve Svobodné Evropě, což bral jako poslání – své posluchače považoval za farníky, kteří mu byli odepření. Nedělní bohoslužby se vysílaly z mnichovského kostela sv. Štěpána, který se pro něj stal na dlouhá desetiletí kostelem farním.

Na rozhlasová kázání se připravoval velmi pečlivě; když se je po převratu rozhodl vydat, přesně věděl, jaká z těch stovek vybrat, aby oslovila i současné věřící.

I přesto, že byl nucen žít v emigraci, považoval se stále za Čecha a nepožádal, jako velká část lidí s podobným osudem, o německé občanství – což mu paradoxně zkomplikovalo možnost návratu do vlasti. Kdyby tak byl totiž tehdy učinil, měl by občanství dvě a mohl by ihned po změně režimu cestovat domů. Protože měl pouze české občanství, hrozilo, že by ho při návratu do Mnichova nepustili přes hranice, neboť důvody pro jeho emigraci po r. 1989 pominuly a on neměl v Německu vlastně žádné oprávnění k pobytu. Došlo tedy k tak paradoxní situaci, že byl v r. 1990 nucen požádat o německé občanství (čímž podle tehdy platných zákonů pozbyl občanství české), aby mohl navštívit svou vlast a své sourozence...

V době, kdy jsem mons. Fořta poznala, jezdil do Čech s paní Hanou, temperamentní, vzdělanou a přátelskou knihovnicí, která do Německa emigrovala později než on. Byla velmi obětavá; mons. Fořt vzpomínal, jak jim (jemu a mons. Heidlerovi) každý den v pět ráno, než šla do práce, ještě stihla uvařit oběd. Velmi se také angažovala v české farnosti sv. Štěpána v Mnichově: každého u vchodu přivítala, se všemi se znala, s krajaný udržovala kontakty a zvala je na farní akce.

Paní Hana byla mladší než mons. Fořt, a tak nějak samo sebou se rozumělo, že se o něj postará, až to bude potřebovat. Bohužel, role se obrátily, a byl to on (tehdy už za pomoci P. Švehly), kdo se o nemocnou a umírající paní Hanu postaral až do poslední chvíle a za cenu osobní oběti jí dopřál, že mohla zemřít doma.

Jak mons. Fořt rád říkával, měl v životě štěstí na lidi. To bylo způsobené i jeho vrozenou

Moji milí!

Díky těm, kdo laskavě doplnili poslední datum mého života, Vám mohu oznámit, že dne 21. 1. 2014 si mně dobrotivý Bůh k sobě povolal.

Prosím o odpuštění všechny, kterým jsem snad ublížil, a i já odpouštím svým viníkům.

Děkuji všem, kdo mně prokázali dobro, počínaje mými rodiči a konče těmi, kdo mi zatlačili oči.

Děkuji Církvi, že mne seznámila s nebeským Otcem, a dovolila mi Mu i Vám jako kněz sloužit.

A protože věříme, že „v náruči Boží, odkud jsme vyšli, večer se všichni sejdeme zas“, těším se na shledanou.

Vám i ve smrti oddaný

laskavostí a humorem. Při svých návratech do vlasti s láskou a přátelsky oslovoval všechny, kdo se ocitli v jeho blízkosti. Navázal na stará přátelství se svými spolužáky z českobudějovického semináře a přáteli ze skauta, v době dovolených zastupoval o nedělích ve Vimperku, Vlachově Březí a jinde, kde bylo potřeba.

S velkou radostí se při svých návštěvách setkával se svým dávným přítelem, spolu-skautem a spolužákem Václavem Dvořákem, někdejší českobudějovickým generálním vikářem. Často vzpomínal na společné zážitky ze skautské lesní školy, kde se poznali, na společná studia v českobudějovickém semináři i na kontakty během krátkého kaplanování na Šumavě.

Rád jedl a často své přátele zval do restaurací k společnému jídlu a setkání, což podle něho

patřilo i k společnému prožívání víry...

Když se zdravotní stav mons. Fořta zhoršil natolik, že si netroufal sám řídit auto, zjednal si řidiče – svého kamaráda z dob studií v Českých Budějovicích pana Josefa Cibuzara. Ten ho obětavě vozil z Mnichova do Českých Budějovic i jinam, kam bylo potřeba.

Při svých cestách mezi „dvěma domovy“, jak mons. Fořt říkával, neopomínal navštěvovat paní Zdenu v hájovně u Lenory, kterou v době svého kaplanování ve Vimperku učil náboženství. Tam načerpal síl, pozdravil kněze z okolí, kteří se tam za ním sjeli, a zavzpomínal na staré časy.

Dětství, které mons. Fořt prožil díky četnické službě svého otce v Horažďovicích, v něm k tomuto městu vybudovalo pevný vztah. Po revoluci pěstoval přátelské vztahy se všemi starosty, dokonce byl jmenován čestným občanem města. Tomu také daroval zvon zasvěcený sv. Gorazdovi, patronu města, od něhož podle mons. Fořta název města vznikl.

Jeho štedrost se ale neomezovala jen na veřejnou sféru – finančně podporoval skautské oddíly i jednotlivce, farní projekty i studenty, kteří pobývali v Mnichově, kněze naší diecéze...

Když byl v Českých Budějovicích zřízen Kněžský domov, byl mons. Fořt jeden z prvních, kdo se do něj přihlásil. Zpočátku využíval jeho služeb jen zřídka, spíše jako možnost přespání během svých návštěv. Se zhoršujícím zdravotním stavem se jeho pobyt v Budějovicích prodlužoval, ale přesto aspoň několikrát do roka Mnichov navštívil – po tolika letech se tam samozřejmě cítil doma. Od loňského podzimu, kdy se jeho stav začal zhoršovat, bylo jasné, že se do Mnichova už nepodívá, a i když chápal, že se s tím nedá nic dělat, nesl to velmi těžce.

Mnichov mu byl skutečným domovem. Měl proto velkou starost, kdo bude pokračovat v jeho službě krajanům, až on sám nebude moci. Vhodného nástupce našel v osobě P. Bohuslava Švehly, jehož nasazení si velmi cenil. Byl mu blízký nejen lidsky, ale imponovala mu jeho schopnost oslovit mladé a podnikat s nimi různé sportovní i společenské aktivity, vymýšlet výlety a zapojit i jejich nevěřící přátele.

Mons. Fořt si samozřejmě byl vědom toho, že jeho dny se krátí. Na smrt byl připraven, dá se dokonce říct, že se těšil na setkání se svými blízkými, s rodiči, sourozenci a přáteli. Už několik let před smrtí si koupil hrob na „starobylé“ Práchni, jak říkával – jeho otec totiž při své četnické službě na tento vrch chodil a vyprávěl mu o hradišti, které tam za jeho života bývalo. Postupem času pak lidé kameny rozebrali a dnes se po hradišti nenajdou skoro žádné stopy.

Připravil si česko-německé smuteční oznámení, P. Švehlovi zadal sestavení seznamu těch, kteří ho obdrželi, a ve svém pořízení přesně popsal, jak

Pokračování na 5. straně.

Pokračování ze 4. strany

si představuje uspořádání svého pohřbu. Ten se konal v pátek 31. ledna – a podle mínění mnohých by se mons. Fořtovi líbil. Zazněla při něm skautská večerka, kterou zatroubil P. Švehla, sešly se desítky kněží, ministrantů a skautů, a po uložení jeho těla do hrobu na Práchni se zhruba stovka přátel sešla, aby společně pojedli a zavzpomínali na něj...

-S-

O otci Karlovi

Ráda bych se se čtenáři podělila o pár střípků, které mě napadly po nedávné smrti Karla Fořta. Ten první se pojí s rokem 1997, kdy stojím ve skautském kroji před horažďovickým kostelem jako čestná stráž při posvěcení nového zvonu sv. Gorazd darovaného otcem Karlem. Na událost se přišla podívat snad polovina našeho města. Pak jej zahlédnu letmo při různých skautských nebo oficiálních příležitostech. Naposledy se s ním setkávám, když držím čestnou stráž s vlajkou skautského střediska Prácheň nad jeho rakví při zádušní mši v Českých Budějovicích. Po celou dobu se mi v hlavě vrací myšlenka, kterou jednou řekl v nějakém rozhovoru: „*Je to Bůh, který povolává...*“ Bůh si ho vyvolil, aby mu celou svou osobností sloužil. Na fakultě jsme měli v prvním semestru vyhlášeného prof. Karla Skalického, který byl také nucen emigrovat. Každému přicházejícímu ročníku vyprávěl, jak utíkal přes hranice v době komunistického režimu a střelili po něm. Nechtěl, abychom ho obdivovali nebo litovali, ale abychom znali pravdivě historii svého národa.

Když pan profesor koncebroval zádušní mši, došlo mi, jak tito velcí lidé tiše budují naši křehkou demokracii. Madeleine Albright se nedávno nechala slyšet, že na demokracii se musí neustále pracovat. My jsme svědky, jak spravedlnost, která se hlásí o slovo církevními restitucemi, je napadána a dehonestována. Takovéto falešné resentimenty a špatné chápání historie si však nemůžeme dovolit, chceme-li se jako národ hnout kupředu. Chceme-li, aby naši potomci vyrůstali a mohli studovat v sebevědomé Evropě. A chceme-li, aby žili ve svobodné zemi. Návrat komunismu nám nehrozí, ale křehkost naší demokracie se projevuje jinak. Nyní může dojít k privatizaci demokracie soukromým sektorem. Postavíme-li si však na první místo Boha nebo ideu pravdy, lásky a krásy, jak se o to snažil skaut Karel Fořt, nemusíme se bát, že bychom na dlouho ztratili směr cesty...

Udělal jsem si tento týden výlet na Prácheň, abych tam otcí Karlovi zapálila svíčku. Prošla jsem se mezi krásnými hradbami hradu, které mě fascinují od dětství, a měla radost, že většina květin na jeho hrobě byla živých. Na moji svíčku zbylo jen malinké místečko u kraje. Tolik květin a věnců od vzpomínajících tam bylo! Když jsem se vracela a sestupovala bílou, zamrzlou pěšinkou, nesla jsem v sobě jeho obrázek, který dostali všichni účastníci pohřbu. Usmívajícího se Karla Fořta, a kdybych měla více fantazie, snad by na mě z toho obrázku I mrkl. Pobyt v zahraničí mně naučil, že je důležité hledat nikoli rozdíly, ale to co máme společné a na tom stavět. Tak na všechno dobré, připil by si jistě s každým!

Jiřina Panušková

Ples Farní charity Milevsko byl letos již sedmnáctý...

Dům kultury v Milevsku ožil v sobotu 8. února společností příznivců a přátel Farní charity Milevsko. Kdo už někdy ples pořádal, ví, co to obnáší... Přes starosti se sháněním cen do tomboly, zajištění předtančení, aranžování cen a dalších věcí, se ples velice vydařil. Hostů přišlo více než sto, k tanci tentokrát hrála dvě šikovná děvčata – Piňakoláda. Svého úkolu se ujala velmi dobře, parket byl neustále plný, ať již sálem zněla dechovka, country nebo pop. Lidé se dobře bavili, plesu se zúčastnil i nový milevský děkan P. František Míček spolu se sepekovským farářem P. Mikulášem Selvekem. Společně jsme vzpomínali na bývalého duchovního správce P. Jakuba Berku, který v současné době působí v Nebušicích u Prahy. Ale ani on na naši charitu nezapomíná, aspoň na dálku nám zajistil ze ZD Chyšky zemědělské komodity do tomboly. Díky dárcům byla tombola opět bohatá. Hlavní cenou byl veliký dort s logem charity. Tradičně ples zpestřila svými dvěma vstupy taneční skupina Farida. Nálada byla velice přátelská a veselá. Výtžek plesu ve výši více než 9 tisíc Kč (po odečtení všech nákladů) bude použit na dofinancování stávajících projektů, případně pro potřebu Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež, které plánujeme otevřít na jaře letošního roku. Ještě touto cestou chci poděkovat všem dobrovolníkům, kteří nám s organi-

zací plesu pomáhali. A také všem, kteří na ples přišli a tím nám vyjádřili svoji podporu. Mezi nimi jsou i taci, kteří přes svůj věk či zdravotní problémy každoročně přijdou a berou to jako samozřejmost či dokonce jako povinnost. Moc si toho vážíme a už nyní se těšíme na další ples v roce 2015.

Alena Růžicková,

ředitelka Farní charity Milevsko

Setkání charismatické obnovy na Klokotech

Jsou tomu již dva roky, kdy proběhla v naší farnosti tříměsíční charismatická obnova vedená **otcem Romanem Dvořákem** z Ktiše. Tato pravidelná každodenní odpoledne nás vytrhovala z uspěchaného koloběhu všedního života a stala se vítaným zdrojem duchovní potavy pro mnohé farníky. P. Roman, občas posílený charismatiky z Písku a Českých Budějovic, poutavě přednášel a byl zde i prostor k osobním modlitbám, k prosbám o dary Ducha svatého a k vzájemnému sdílení v malých skupinkách.

Původní pravidelná nedělní setkávání v Emauzích se na konci plánovaného tříměsíčního cyklu nechtělo mnohým opustit. Díky ochotě o. Romana Dvořáka pokračovat v alespoň občasných setkáváních v Emauzích i nadále, se původní společenství (postupně doplňované dalšími farníky) schází zhruba jedenkrát měsíčně na dvě hodiny v nedělním podvečeru. Emauzi tou dobou ožijí radostným zpěvem zúčastněných s kytarovým doprovodem o. Romana. Setkání charismatické obnovy jsou vždy spojena s jedním ústředním tématem, které o. Roman nastíní, vyloží, přečte odpovídající pasáže z Bible a následně rozdělí přichází do několika menších skupinek, ve kterých pod vedením určeného moderátora jednotlivci mohou (nikoli musí) o daném tématu hovořit.

Při posledním setkání 19. ledna t. r. jsme se kupř. zamýšleli nad tématem jednoty křesťanů a nad svým osobním postoji k ekumenismu. Důležitou a pravidelnou součástí každého setkání charismatické obnovy jsou modlitby - rozdělené do třech okruhů (chvály, díky a prosby), prokládané písněmi a zakončené společnou modlitbou „Otčenáše“. Protože při setkáních pouštíme naplno Ducha svatého do svých srdcí, nechce se zpravidla po vymezených dvou hodinách nikomu odcházet. A tak někteří ještě využijí vzácnou přítomnost o. Romana k osobnímu rozhovoru nebo k sv. zpovědi.

Nikdy neodcházíme s prázdnou, ale vnitřně velmi obohaceni, nasyceni duševně, ale i fyzicky (díky obětavým sestrám, které upečou něco k čaji) a vyzbrojeni domácím úkolem - doporučenou četbou příslušné pasáže z Bible, o které se bude mluvit na příštím setkání. Vzhledem k tomu, že se jedná o otevřené společenství, jsou vítáni všichni mezi nás.

Martina Koubová

ČESKÉ BUDĚJOVICE

V pátek 21. února 2014

v 16 hod.

se bude konat

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

v kapli sv. Josefa

**v Českých Budějovicích
(Na Sadech)**

PRVNÍ SETKÁNÍ RODIN NA SUŠICKU

V poslední den vánoční doby, v neděli 12. 1. 2014 o svátku Křtu Páně, proběhlo první setkání rodin ze Sušice a okolí. Zázemí pro setkání poskytli naši bratři kapucíni ve svém klášteře. K uspořádání tohoto setkání vedlo několik impulsů. Jedním bylo několik rodin scházejících se pravidelně k modlitbě a jejich snaha povzbudit k modlitbě a setkávání více rodin z okolí. Druhým motivem bylo vyhlášení roku 2014 „Rokem rodiny“ našimi českými a moravskými biskupy. Třetí inspirací byly rozhovory s rodinami nad dotazníkem sestavený na popud papeže Františka vzhledem k plánovanému synodu o rodině.

Tématem setkání bylo za prvé vzájemné poznání, protože ne všichni jsme se úplně znali. Druhé a hlavní téma znělo „*Jak předávat víru v rodině*“. Setkání začalo mší svatou v 9 hod. v kostele sv. Václava v Sušici, kterou sloužil P. Václav a kde se vesměs shromažďují rodiny s dětmi a mladí z farností. Vlastní setkání začalo po mši sv. v nově opraveném klášteře kapucínů. Bratři kapucíni nám velkoryse poskytli celé přízemní prostory, včetně refektáře. Původně plánované promítání přednášky Mons. Aleše Opatrného bylo z časových důvodů změněno na promluvu P. Tomase, který ji interpretoval ve vlastním skvělém podání. Každý z účastníků pak obdržel přednášku i v tištěné podobě. Setkání pokračovalo obědem z přinesených zásob. Po obědě jsme se rozdělili do skupin, kde jsme se vzájemně podělili o své zkušenosti a vedení svých dětí k modlitbě a prožívání víry. Na závěr proběhla společná adorace a chvála před Nejsvětější svátostí.

Velký dík za pomoc s organizací a průběhem setkání patří bratrům kapucínům, zejména fra. Dominikovi. Dále Zdišce Novákové, Mirce Dolanské a Alence Melkusové, které připravily paralelní program pro děti. P. Tomasovi, který setkání zorganizoval a ujal se jeho moderování. Děkuji také všem, kteří se zúčastnili, a chci je povzbudit k vzájemnému setkávání a k společné modlitbě, alespoň tak, jak se o to snaží někteří jedinci z okolí sušického nádraží.

Další setkání v tomto širším společenství by mělo proběhnout po Velikonocích. Všechny rodiny ze Sušice a okolí jsou již teď srdečně zvány.

Doufám, že všem se setkání líbilo a odnesli si

z něj nějaké podněty pro duchovní život s Bohem. Na závěr přidávám reakci naší malé Anežky, která na otázku, jak se jí líbil dnešní den v klášteře, odpověděla: „Jo, líbil, P. Tomas je totiž hezký“.

Petr Jáchim

Celodiecézní (a jiné) sbírky v roce 2013

V uplynulém roce (stav k 31. 12. 2013) se na níže uvedené sbírky celkem shromáždilo:

sbírka na Svatopetrský haléř:	645.350,- Kč
sbírka na misie:	832.577,- Kč
sbírka na bohoslovce:	563.672,- Kč
sbírka na potřeby Diecézní charity:	467.680,- Kč
na opravu katedrál	2.307.363,- Kč
na povodně 2013	1.240.586,- Kč

Všem dárcům, kteří na tyto sbírky přispěli, a všem správcům farností, kteří sbírky ve svých farnostech organizovali a výtěžek zaslali na uvedené účely, patří upřímně Pán Bůh zaplat!

-acebb-

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

LEDNOVÉ STRÍPKY ZE SUŠICKO-NEPOMUCKÉHO VIKARIÁTU

Setkání rodin na Sušicku

V neděli 12. ledna se uskutečnilo první setkání rodin na Sušicku, které iniciovalo několik manželských párů. V útulných prostorách sušického kláštera kapucínů se hned po mši svaté sešlo třináct mladých rodin se svými dětmi, aby se lépe poznaly a sdělily si své zkušenosti s předáváním víry svým dětem. Po krátkém občerstvení následovala úvodní přednáška P. Tomase van Zavrela. O děti se v té době staraly zkušené animátorky. Odpolední program pokračoval besedováním rodičů ve skupinkách. Na závěr proběhla adorace a chvály dospělých i dětí před Nejsvětější svátostí. Celá akce měla kladný ohlas, a proto se bude opakovat na jaře ve velikonoční době.

Dětský křesťanský klub

V Kolinci jsme ve čtvrtek 30. ledna s dětmi z náboženství a jejich kamarády oslavili pololetní vysvědčení v našem křesťanském klubu. V klubovně místní knihovny, kde se již druhý školní rok pravidelně scházíme po hodině náboženství, nechybělo bohaté občerstvení, hry a soutěže. Poté následovala pravidelná bohoslužba, při které každé z dětí děkovalo Pánu Ježíši za vše dobré v prvním pololetí.

Dětský farní karneval

V sobotu 1. února se konal tradiční farní karneval pro děti, ale i veřejnost v Sokolovně v Sušici, tentokrát na téma Cesta kolem světa.

Představili jsme si všechny světa díly slovem i obrazem, zazpívali si, zasoutěžili, zatancovali a odměnili děti za krásné masky, kterých bylo více než 150.

Šárka a Vojtěch Šmídlové

Příprava na první svaté přijímání

10. ledna jsme v Horažďovicích zahájili přípravu na první setkání s Pánem Ježíšem v Eucharistii. Skupinka 8 dětí z Horažďovic a Těchonic se sešla u Školských sester de Notre Dame.

Víkendovka u Školských sester

Ve dnech 11.-12. ledna se uskutečnila u Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích víkendovka pro děti s názvem „Hlas z nebe“. Připomněli jsme si Ježíšův křest v Jordánu a pomocí dramatizace i to, co se děje s člověkem, když je křtěn. Vlastnoručně vyrobené korkové razítko nám může připomínat znamení, které Bůh vtiskuje do duše pokřtěného. Po obědě jsme vyrazili na poněkud blátivou

cestu za pokladem a následně se vyřídili v tělocvičně. Den jsme zakončili malou adorací v klášterní kapli. V neděli následovala mše sv., hry v učebně a po obědě návrat domů. Víkendovky pro děti se konají přibližně po dvou měsících. Další nás čeká v postní době 8.-9. března s názvem „Křížem krážem“.

S. M. Jana Háková

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Tříkrálová sbírka v diecézi skončila – děkujeme dárcům!

Tříkrálová sbírka skončila velice úspěšně. Celkem bylo vykoledováno 4.474 024,- Kč, což je o 448 894,- Kč více než v roce 2013. Do sbírky v českobudějovické diecézi bylo zapojeno cca 4600 dobrovolníků – koledníci, vedoucí skupinek, koordinátoři v jednotlivých místech. Podle záměrů použití výnosu Tříkrálové sbírky (uveřejněny na www.dchcb.cz Tříkrálová sbírka) bude nejvíce finančních prostředků použito pro nemocné, handicapované, lidi v sociální nouzi, v neposlední řadě jsou vytvořeny krizové fondy pro obyvatele postižené přírodními katastrofami (např. povodně).

Upřímně děkujeme všem dárcům, kteří podpořili Tříkrálovou sbírku, a dobrovolníkům včetně organizátorů, bez kterých by sbírka nemohla být takto úspěšná!

Roman Tlapák, koordinátor Tříkrálové sbírky

S třemi králi do nemocnice

Dne 6. 1. 2014 jsme se spolu s dvěma dobrovolnicemi vydali do českobudějovické nemocnice, konkrétně na 1. oddělení následné péče. V kostýmech tří králů a záměrem zpřijemnit čas pacientům ležícím na pátém patře tohoto oddělení, jsme společně procházeli pokoji a zpívali tříkrálovou koledu, povětšinou za doprovodu

překvapených pacientů. Nenesli jsme žádné dárky, k překvapení některých pacientů ale ani nic nevybírali, prostě jsme přišli v tříkrálovém čase. Cestou na tuto jednorázovou akci, kterých je v Nemocnici Č. Budějovice, a.s. několik do roka, díky působení projektu Dobrovolnického centra při Diecézní charitě Č. Budějovice,

OBČANSKÁ PORADNA TÁBOR

Občanská poradna Tábor, Diecézní charita České Budějovice, působí v okresním městě Tábor od dubna roku 2012. Začínala (a stále je) jako jediná poradna poskytující odborné sociální poradenství v Táboře. Ostatní tábořské organizace, zaměřené na poskytování odborného sociálního poradenství, se specializují na odlišnou cílovou skupinu - osoby s různými druhy zdravotního znevýhodnění.

Občanská poradna Tábor začínala s několika málo klienty. Postupem času si získala důvěru obyvatel města a proto nových uživatelů služeb stále přibývalo. Tak je tomu i dnes, kdy je poradna zcela vytížena a její kapacita je nejen naplněna, ale prakticky trvale překračována.

Občanská poradna Tábor poskytuje služby zdarma všem, kteří si nevědí rady s problémy v oblasti majetkoprávní, bytové, pracovní, právní, v oblasti mezilidských vztahů, oblasti sociálně-právní a zejména v oblasti finanční. Samostatnou kapitolou je právě oblast finanční - poradna poskytuje dluhové poradenství. O tuto službu je enormní zájem a lze předpokládat, že tento zájem ještě poroste.

Neustále roste už tak vysoký počet klientů a počet poskytnutých intervencí a zodpovězených dotazů. Tento nárůst je přičítán rostoucí nezaměstnanosti a s tím souvisejícími problémy uživatelů s bytovými otázkami a předlužením. Stále více uživatelů se na Občanskou poradnu Tábor obrací s žádostí o pomoc s řešením dluhové problematiky, se splátkovým kalendářem (pokud nesplňují podmínky pro oddlužení) nebo přímo s žádostí o sepsání návrhu na povolení oddlužení.

Poradna je otevřena pouze jeden den v týdnu (čtvrtek 9-12, 12:30-15), což se jeví jako naprosto nedostačující pro potřeby města. To dokládají uvedená čísla:

V r. 2012 registrovala Občanská poradna Tábor celkem 48 nových uživatelů, v roce 2013 už to bylo 147. V roce 2012 bylo pracovníci OP poskytnuto celkem 97 intervencí, v roce 2013 už 267. Poradna v roce 2012 odpověděla (osobně, telefonicky či elektronicky) na 270 dotazů, v roce 2013 celkem na 677 dotazů.

Z uvedeného je patrné, že lze očekávat další výrazný nárůst počtu uživatelů v r. 2014. Už teď je kapacita poradny výrazně překračována a pokud nedorazí k jejímu rozšíření, bude jen stěží moci vyhovět všem zájemcům. *-dch-*

jsme spolu s dobrovolnicemi, které na oddělení dochází pravidelně každý týden zhruba na hodinu a tráví čas s lidmi upoutanými na lůžko, přemýšleli o smyslu takové akce. Takové a podobné akce se konají častěji, záměr je přeci jasný; rozptýlit a ulevit lidem, kteří mají přemíru času, který se ne vždy dá trávit kvalitně a asi už vůbec podle jejich představ. Na chvíli vnést na pokoj atmosféru prodchnutou tradicí, příjemnou a povzbuzující třeba i zpěvem. Ces-

Pokračování na 9. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Vodní kapky míří do afrického Konga na obnovu studní s pitnou vodou

Již pátým rokem spolupracují Energie AG Bohemia s Diecézní charitou České Budějovice na humanitárním projektu Vodní kapky. Ty pomáhají v africké Demokratické republice Kongo s tolik potřebnou obnovou studní a čerpadel na pitnou vodu. Záštitu nad projektem převzala náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje Ivana Stráská.

Vodohospodářská společnost Energie AG Bohemia se zavázala přispět jedním haléřem ze svého zisku za každý prodaný m³ vody. Za rok 2013 to činí 121.673 Kč pro Kongo, které zástupci vodohospodářské společnosti slavnostně předali ve středu 15. ledna 2014 ředitelce Diecézní charity České Budějovice Michaela Čermákové. Děkujeme!

Kromě Konga pomáhají druhým rokem Vodní kapky i v České republice. Pomoc je zaměřena na podporu neziskových organizací. Např. Diecézní charita České Budějovice dostala darem od společnosti Energie AG Bohemia 10.000 Kč na rok 2014. Použije je na rozšíření kapacity Domu sv. Františka pro seniory ve Veselí nad Lužnicí. Děkujeme!

Jak se peníze dostanou v Africe tam, kam mají?

To, že se peníze dostanou v daleké středoafričské zemi přesně tam, kam mají, zajišťuje Diecézní charita České Budějovice ve spolupráci s Caritas der Diözese Linz (Rakousko). Rakouská charita má přímo v Kongu, v oblasti Kilwa-Kasenga, několik projektů humanitární pomoci, mezi nimi projekt s názvem: „Právo

Pokračování z 8. strany.

na nás ale napadají myšlenky znejišťující tento jednoduchý, chcete-li jasný koncept; co když pacient pod tíhou vzpomínek upadne do letargie? Co když smutek a fyzická bolest člověka na lůžku je příliš hluboká, než aby ji rozptýlil dobrovolník přicházející na určitý vymezený čas, vracející se domů, s pocitem užitečně stráveného času...? Tyto i další otázky se začaly rozpouštět ve víru přítomného - pacienti se přidávali zpěvem a otevřenou radostí. Jistě i mnohdy přítomnými slzami a to ne jen dojetí. Cestou domů, každá z nás hodnotila, uvažovala nad pestrostí a paletou, která se v životě člověka otvírá. Někdy můžeme v jednu chvíli vnímat vícero emocí, i rozporuplných a přesto právě ten okamžik, právě probíhající situace, je smyslem věci. Spokojit se s průběhem, ne se samotným výsledkem. I nadále chceme jednorázové akce pořádat, i dále chtějí dobrovolnice docházet na oddělení, posilňují momenty radosti a pocitu smyslu v okamžiku.

*Mgr. Alena Kohoutová,
koordinátorka dobrovolníků*

*Dobrovolnické centrum při DCH Č. Budějovice,
Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice;
tel.: 731 604 163, dobrovolnici@charitacb.cz
www.dobrovolnicb.cz*

na čistou vodu“. Právě tady se využijí peníze z České republiky.

Proč zrovna voda v Kongu?

„Podle odhadů Světové zdravotnické organizace je příčinou 80ti procent všech nemocí a více než třetiny všech úmrtí na jihu světa nedostatečné zásobování vodou. Odhaduje se, že z důvodu nedostatečné hygieny a špinavé vody ročně zemře 1,5 miliónů dětí ve věku do pěti let. Navíc je nedostatek vody příčinou chudoby a zbídačování rodin: v mnoha zemích, přede-

vším ve venkovských oblastech Afriky, musejí ženy a dívky strávit mnoho hodin tím, aby donesly vodu ze vzdálených studní a vodních toků. Tohoto času se pak nedostává pro další práce a školní docházku. V městských oblastech jsou chudší vrstvy obyvatelstva často nuceny nakupovat vodu od soukromých prodejců vody, přičemž je tato voda mnohokrát dražší než voda z vodovodních kohoutků, která je k dispozici ve čtvrtích, kde žijí majetní obyvatelé,“ uvádí na stránkách www.vodnikapky.cz společnost Energie AG Bohemia. *Věrka Michalicová*

Diecézní charita přijímá potraviny pro lidi v nouzi

Obrovský zájem o potraviny pro potřebné lidi registruje v současné době českobudějovická Diecézní charita. K tomu, aby mohla pomoci všem zájemcům, uvítá pomoc občanů. Lidé tak mohou přinášet těstoviny, rýži, cukr, masové a jiné konzervy, trvanlivé uzeniny, marmelády a polévky v sáčku.

Darované potraviny přijímá Diecézní charita ve svém sídle na adrese Kanovnická 16, České Budějovice, v pracovní dny od 7 do 16.30 hodin.

Potraviny jsou vydávány lidem v nouzi na území celého Jihočeského kraje - v Poradně Eva a Poradně pro cizince v Českých Budějovicích, Poradně pro lidi v nouzi v Jindřichově Hradci, v azylových domech ve Veselíčku (pro matky s dětmi), v Prachaticích (pro muže a matky s dětmi), ve Farní charitě Český Krumlov a dalších místech).

Mezi příjemci pomoci jsou i jiné necharitní instituce, například Městský úřad Český Krumlov a Domov pro matky s dětmi v Kostelci.

Všem dárcům předem děkujeme!

Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka Diecézní charity,

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Přibývá mužů a seniorů, kteří jsou obětmi domácího násilí

V roce 2013 vykázali policisté v Jihočeském kraji ze společné domácnosti 63 násilníků. Vykázání přináší obětem domácího násilí bezpečí a prostor pro další řešení situace, např. prodloužení doby vykázání, návštěvu policie, právníka, intervenčního centra, kde poskytují pomoc.

Vloni pomohlo vykázání 84 obětem, z toho 63 ženám, 14 mužům a 7 dětem (při jednom vykázání může být ohroženo více osob). Oběťmi domácího násilí jsou většinou lidé v produktivním věku do 50 let a senioři nad 65 let.

„Oproti loňskému roku jde o nárůst ohrožených mužů a nárůst mezigeneračního násilí dospělých dětí vůči rodičům,“ říkají pracovníci charitního Intervenčního centra v Českých Budějovicích.

Doplňují: „Nejčastěji se jedná o dospělé nepracující syny, kteří rodiče využívají, nechávají se od nich žít a vyhrožují jim nebo je fyzicky napadají. Příčinou bývá nadužívání alkoholu nebo drog, neléčené psychické onemocnění či poruchy osobnosti. Pro rodiče je velmi těžké se od takového dítěte distancovat a začít se chránit, nejen se snažit pomoci dospělému dítěti.“

Co následuje po vykázání násilníka z domácnosti?

Při vykázání násilníka ze společné domácnosti policisté vysvětlí oběti domácího násilí její práva a možnosti řešení. Zároveň mají povinnost předat úřední záznam o vykázání Intervenčnímu centru. Jeho pracovníci musí do 48 hod. kontaktovat oběť násilí, většinou telefonicky. Nabízí bezplatnou pomoc, např. s prodloužením doby vykázání násilníka, sociální a právní poradenství, doprovázení a podporu.

Co všechno dělá Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím?

V Jihočeském kraji je Intervenční centrum jedním z projektů neziskové organizace Diecézní charita České Budějovice. Hlavní pracoviště Intervenčního centra je v Českých Budějovicích, pobočky najdete ve Strakoně a Táboře.

Nabídka pomoci Intervenčního centra platí pro dobu trvání domácího násilí a následného pronásledování. Zahrnuje bezpečný prostor pro vyslechnutí, radu, podporu, provázení, sdílení, řešení krizových situací, které vznikly po vykázání a pomoc při navracení do běžného života.

S pracovníky se lze setkat v některém z intervenčních center, v odůvodněných případech za vámi přijedou.

Kontakty na pracoviště najdete na webových stránkách Diecézní charity České Budějovice www.dchcb.cz. -ch-

Zpráva o pomoci po povodních 2013

Po vydatných deštích na přelomu loňského května a června, které zasáhly zejména jižní, střední a severní Čechy, přišly rozsáhlé záplavy. Lokální charakter měly povodně ve východních Čechách a posléze také v obcích na Uherskohradištsku. Povodně postihly téměř tisíc obcí.

Tato událost vyburcovala Charitu Česká republika k rychlé akci. Vyhlásili jsme sbírkové konto, sestavili krizový štáb a jmenovali celostátního koordinátora. V oblastech silně zasažených povodní (českobudějovická, litoměřická a pražská arcidiecéze) začali koordinovat činnost Charit diecézní koordinátoři. Rychlou pomoc v podobě sbírky úklidových materiálů a pomoci týmů dobrovolníků solidárně nabídly také Charity z nezasážených oblastí, především z Moravy a Slezska.

Sbírkový účet

Od prvního okamžiku bylo vyhlášeno sbírkové konto (č. účtu 11998822/0800 u České spořitelny, v.s 906) a také dárcovská SMS (DMS CHARITAPOMOC na číslo 87 777) a šířeno pomoci prostřednictvím médií. Aktuální informace o aktivitách Charity byly zveřejňovány na vlastních webových stránkách <http://povodne.charita.cz/>. Na sbírkový účet Charity ČR přispěli především drobní dárci částkou téměř patnácti milionů korun. Částkou dvaadvaceti milionů korun přispěla na pomoc českým obětem povodní Německá charita (Deutsches Caritasverband). Ostatní příjmy tvoří finanční dary věnované přímo arcidiecézním Charitám v celkové výši 5 071 757 Kč od jednotlivců, institucí, firem, partnerských organizací z ČR i zahraničí (např. z německé diecéze Řezno/Regensburg), kostelní sbírky či dary farností. Dárci poslali přes 15 tisíc dárcovských SMS, což představuje částku přes čtyři sta tisíc korun. Celkem se podařilo Charitě ČR shromáždit prostředky ve výši 42 060 153 Kč.

Přímá a finanční pomoc

Za získané prostředky poskytly jednotlivé místní Charity - na základě podrobného sociálního šetření v terénu - přímou materiální a finanční pomoc vytipovaným rodinám. Charita se cíleně zaměřila především na osoby, které si sami pro vysoký věk, nemoc nebo sociální vyloučení nedokážou pomoci a nával povinností spojených s opravou vlastních domovů by nezvládly. Celkem 346 pracovníků provedlo monitoring a 135 pracovníků sociální šetření, 114 pracovníků poskytlo psychologickou první pomoc. Do akce se zapojilo 222 dobrovolníků.

Obnova domovů

Charita ČR poskytla v prvních týdnech pomoc 2 124 osobám, zapůjčila domácnostem 307 vysoce, s úklidem pomohlo 119 většinou dobrovolníků. Z veřejné sbírky a dalších darů získalo přes 900 domácností přímou finanční pomoc na nutné opravy a nákup nového vybavení.

Charita přijala a následně rozdala materiální pomoc od jednotlivců a firem, Charit a farností v celkové hodnotě přes 6,5 milionu Kč. Z nezasážených oblastí (Morava, Slezsko, východní

a západní Čechy) vyslaly Charity celkem čtrnáct dodávek či kamionů materiální pomoci. Bylo rozdáno 8 7821 desinfekce a čistících prostředků, 5 572 ks nářadí, nástrojů a pomůcek pro úklid, 2 736 ks pracovních oděvů a ochranných pomůcek, 3 933 ks jiné pomoci (např. repelenty, vody, oděvy a hračky...).

Evakuační centra a krizová pomoc

Charita poskytla v severních Čechách dočasné přístřeší 191 lidem, kteří zde prožili celkem 1 680 noclehů. V rámci své nabídky provozovala Charita také Krizovou linku, která vyřídila 157 telefonátů. U webových stránek povodne.charita.cz bylo zaznamenáno 3 391 stažení rad a manuálů.

Vynaložené prostředky

Podle stavu ke konci listopadu 2013 Charita vydala na přímou pomoc domácnostem 26,9 milionu Kč (64,1 % objemu získaných prostředků), na náklady související s poskytnutím pomoci (tj. pohonné hmoty a doprava, náklady povodňového týmu, na provoz krizové linky pomoci apod.) vydala 3,5 mil. Kč (8,2 %), necelé 2 miliony si vyžádaly režijní náklady (4,6 %) a 9,6 milionů korun ještě nebylo vyčerpáno (23,1 %).

Do konce listopadu Charita poskytla pomoc více než devíti stovkám domácností, čímž ovšem pomoc zdaleka nekončí. V plánu je pomoc dalším čtyřem stům. Dohromady Charita tak poskytne pomoc 1332 domácnostem.

Podpora ze strany církve

V napjatých dnech, které následovaly po přívalu a opadnutí velké vody, nám bylo velkou oporou pochopení římskokatolické církve v ČR. Mohli jsme se opřít o pomoc mnoha věřících i duchovních, kteří ve svých farnostech pomáhali s pořádáním sbírek i s přímou pomocí. Kostelní sbírka, kterou uspořádala diecéze České Budějovice, vynesla 1 067 442 Kč. Arcibiskupství pražské věnovalo 500 000 Kč. V litoměřické diecézi biskupství zapůjčilo Charitě nevyužívaný kostel sv. Ludmily pro potřeby humanitárního skladu a jeho duchovní se nabídli k duchovní pomoci postiženým. A takových příkladů spolupráce a vstřícnosti bylo mnoho.

Závěr

Při organizaci pomoci při a po povodních Charita využila a zúročila své zkušenosti získané doslova „za pochodu“ při povodních v letech 1997, 1998, 2002, 2006, 2009 a 2013. Díky dobrým výsledkům své předchozí práce se Charitě podařilo získat od dárců i od bratrské Charity Německo velký objem finančních příspěvků.

Charita svoji pomoc tradičně zaměřila zejména na jednotlivce a rodiny, kteří by sami obnovu svých domácností nezvládli. Další „devizou“ charitní práce je její dlouhodobé trvání. Díky husté síti místních středisek Charita zůstává nablízku svým klientům ještě dlouho poté, co povodně přestanou být mediálně vyhledávaným tématem a jejich následky už nejsou v zasaženém regionu na první pohled viditelné... -ch-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Národní týden manželství 2014

Národní týden manželství se slavil letos v našich zemích již poosmé. Je příležitostí pro manžele uvědomit si výlučnost svého vztahu i nutnost o něj kontinuálně pečovat a rozvíjet ho. Není to vždy snadné, a tak únorový týden, ve kterém slavíme i svátek sv. Valentýna, se stává dobrým povzbuzením takové aktivity. Organizátoři NTM pro rok 2014 zvolili motto „Ohromné maličkosti aneb malé kroky k velkým vztahům“. I když se letos Národní týden manželství v Českých Budějovicích kryl s jarními prázdninami a mnohé rodiny se rozjely z města ven, přesto se na posezení s Davidem Vávrou, akademickým architektem, v Malém sále Metropoli sešlo víc jak sto lidí, většinou manželských párů.

Možná si řeknete, jak architektura souvisí s manželstvím?

Tak v každém jsme manželským párům i dalším zájemcům nabídli takto posezení se zajímavým příjemným člověkem a odborníkem. Bylo to ale i setkání s krásou a to ve společně prožitém čase dvojice. Další bonusy si mohli přičíst návštěvníci již podle svého. Tak např. představení knihy *Drobné perly* (David Vávra je jejím spoluautorem), která objevuje opravdu malé skvosty v české krajině, mohlo znamenat pobídku k objevování drobností, jež utvářejí podstatně náš život. Popis vývoje jednotlivých staveb a jejich možný výklad zas může být paralelou pro proměny vztahu v našem konkrétním životě...

Vždy je ale nejlepší sdělení od přímého účastníka akce, a tak i v tomto čísle přinášíme jeden takový ohlas.

Sám si sestav růženec z drobných perel...

Diecézní centrum pro rodinu (manželé Poláčkovi) v rámci Národního týdne manželství pozvali do Malého sálu Metropoli v Českých Budějovicích zajímavého hosta. Byl jím akade-

mický architekt David Vávra, respektovaný autor knih o našich i zahraničních architektonických skvostech, známý také z televizního cyklu *Šumná města*. Přednáška se konala v neděli v podvečer 9. února pod názvem **Ohromné maličkosti – Drobné perly**. Téma slibovalo zvláště pro manželské páry zajímavá zamyšlení v kontextu – stavby a krása – manželství a krása. David Vávra se ale věnoval komentování připravené prezentace ohledně architektonických zajímavostí, kde vtipně a lehce upozorňoval na detaily a drobné perly vybraných objektů, zvláště duchovních staveb. Pro něho s trochou nadsázky je nejkrásnější duchovní stavbou volná příroda. Pozorní posluchači si přesto mohli uvědomit, že v životě a v manželství obzvlášť, záleží právě na maličkostech a drobných perlách, které si vzájemně mohou ve vztazích lidé dávat, kdy stejně tak jako v architektuře maličkost a detail pomůže celku. Následoval asi půlhodinový dokument o Izraeli, kde skvělým průvodcem byl také David Vávra, trochu herec

a trochu básník. V celém pořadu byl i prostor na zodpovězení kladených otázek, po ukončení byla možnost zakoupení knih i s věnováním autora. Manželé Poláčkovi spolu s Davidem Vávrou připravili příjemný program, který, jak doufám, pomohl mnohým z přítomných dívat se na věci kolem nás JINAK. Všude okolo jsou „spící šípkové Růženky“, drobné stavby, cenné právě jen pro nás. Jsou spojeny se vzpomínkou, atmosférou, pocitem. A Vávra rada? Sám si sestav růženec z drobných perel...

Alena Růžičková, Slabčice

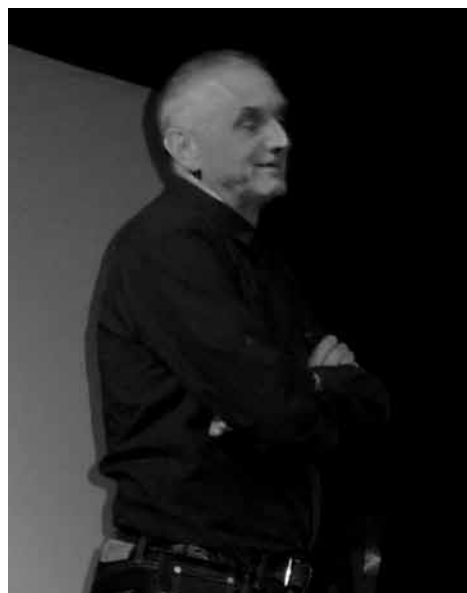
Až se vám dostane toto číslo Setkání do ruky, bude Národní týden manželství již několik dní za námi. Nevadí, měl být povzbuzením k tomu, abychom si svého manželského vztahu vážili, bedlivě ho střežili a dávali mu pro jeho růst potřebné.

Jako každý rok proběhlo zahájení tohoto týdne, tentokrát konferencí na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Podporu akci vyslovil i Pavel Bělohrádek a myslím, že velice výstižně. Třeba vás jeho úvaha potěší nebo přivede k zamyšlení. Jeho formulace mohou docela prakticky pomoci v dnešní době, kdy kdekerý rodič musí čelit dotazu svých dorostlých potomků na téma: K čemu to manželství dneska ještě vůbec je?

„K manželství patří i překonávání překážek, vlastních mylných představ o tom druhém, odpuštění, velkorysost a především láska. Ta má mnoho forem a i v průběhu vztahu se mění. Nikdo z nás dokonalý není, ale láska ano.

A právě manželství je určitým závazkem. Ať je pro někoho svátostí, smlouvou nebo slibem. Manželství není jenom papír. Protože kdyby tomu tak skutečně bylo, opravdu by smysl nemělo. A ono má. Protože vstoupit do manželství znamená vstoupit na dobrodružnou a neodhadnutelnou cestu, která je plná nejistot a nástrah. Je však také bezpečným přístavem a pevností před chybami nás samých. Pokud si je jsme

Pokračování na 12. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 11. strany.

ochotni připustit a druhý se je schopen s nimi smířit. Protože kdo si myslí, že druhého změnit, předělá či manželstvím přemění na jiného člověka, pak má mylnou představu o manželství i o člověku samotném. Včetně sebe samého.

Uzavíráme tedy Národní týden manželství s přáním, aby vaše manželství i manželství těch, kdo jsou vám blízko, rozkvétalo a přinášelo vůni i plody.

Diecézní centrum pro rodinu připravuje

„Světlo víry do zmatků světa“, přednáška Mons. Aleše Opatrného, v pondělí 24. 2. 2014 v 17 hod. v sále klášterního kostela Obětovaní Panny Marie v Českých Budějovicích

Zve na přednášku o tom, co nám přináší pro život encyklika Lumen fidei (Světlo víry). Pozvání platí těm, pro které není víra formální záležitostí, ale základem života, a kteří chtějí, aby jejich víra rostla. V souvislosti s dotazníkem k synodu o rodině, rozeslaným také do naší diecéze, poukazovali věřící na to, že nemají dostatečnou znalost encyklik a že v církvi ani nenacházejí dostatečnou příležitost k jejich poznání. Nabízíme tedy přednášku o encyklice Lumen fidei, jejímiž autory jsou papežové Benedikt XVI. a František. Zkušený pastorální teolog si dal za cíl zpřístupnit běžnému věřícímu tento nový dokument; proto není potřeba se obávat nesrozumitelnosti. Prostor bude otevřen otázkám účastníků a předpokládáme, že v nabídce večera nebude chybět ani kniha, která přináší komentář Mons. Opatrného k encyklice Lumen fidei s četnými body k zamyšlení v závěru (připravuje Karmelitánské nakladatelství).

Víkend „Duchovní obnova s hudbou Antonína Dvořáka“ od pátku 7. 3. do soboty 9. 3. 2014 v nově opravené faře ve Volfířově

Již podruhé připravujeme duchovní obnovu pro všechny věkové skupiny, hudebně založené rodiny i jednotlivce. Obnovu povede P. Michal Pulec, necháme se při ní oslovit dílem Antonína Dvořáka Stabat Mater. Pro lepší představu se můžete podívat na průběh tohoto typu duchovní obnovy na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Duchovni-obnova-podle-Janovy-pasiji-J-S-Bacha.html> Aktuální informace i přihlášku na akci najdete na konci ledna na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Duchovni-obnova-s-hudbou.html>

„Aby láska v naší rodině rostla“ - duchovní obnova pro rodiny v sobotu 15. 3. 2014 v Pelhřimově

DCR připravuje duchovní obnovu pro manžele s názvem „Aby láska v naší rodině rostla“. V programu duchovní obnovy bude přednáška podle etiky PhDr. Jiřiny Prekopové „Škola lásky v rodině“. Podrobnější informace najdete v průběhu února na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/2014/03>

Pozor! Národní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou se chystá 30. 8. 2014. Rodiny, rezervujte si tento termín. Další informace najdete v příštích číslech Setkání.

20. VÝROČÍ

MEZINÁRODNÍHO ROKU RODINY

2014

20TH ANNIVERSARY OF THE INTERNATIONAL YEAR OF THE FAMILY

Třetí výbor Valného shromáždění OSN nedávno přijal usnesení o „přípravě dvacátého výročí Mezinárodního roku rodiny“, jehož součástí je sledování všech dosavadních rozhodnutí přijatých v oblasti situace rodin. Blížící se dvacáté výročí Mezinárodního roku rodiny nabízí možnost zaměřit se na prorodinně orientované politiky, které jsou schopny reagovat na nové výzvy, jimž čelí rodiny od roku 1994. Toto výročí nabízí také příležitost změnit úhel pohledu na roli rodiny, zhodnotit současné trendy a sdílet osvědčené postupy v oblasti rodinné politiky, přezkoumat problémy, kterým čelí rodiny po celém světě, a doporučit řešení. Konference, které se konají na tato témata, se takto chtějí podílet na přípravách oslav tohoto výročí.

Tolik ze zprávy Národního centra pro rodinu v Brně, která dává nahlédnout do evropské rodinné politiky. Pro zájemce více na <http://www.rodiny.cz/cirkev-a-rodina/u-nas/2205-20-vyroci-mezinarodniho-roku-rodiny>

Diecézní centrum pro rodinu jakožto spolupracující centrum Asociace center pro rodinu přináší aktuálně její 1. tiskovou zprávu k příležitosti Mezinárodního roku rodiny.

Na letošní rok připadá 20. výročí Mezinárodního roku rodiny vyhlášeného Organizací spojených národů v roce 1994. OSN vyzvala svoje členské státy, aby se k oslavám tohoto výročí připojily.

Asociace center pro rodinu ČR vyhláší k tomuto výročí motto „**Fandíme rodině**“ a připojí se k oslavám svými aktivitami.

Proč je potřeba fandit rodině?

* Protože domácnost zaměstnaných rodičů hospodaří pouze s 61 % příjmů na člena rodiny proti domácnosti bez dětí. Jedním z důvodů je, že pracující rodiče investují do výchovy dětí a současně se podílejí na financování důchodů současných seniorů (na rozdíl od bezdětných, kteří neinvestují do dětí).

* Protože mnozí starší či nemocní by mnohdy rádi zůstali v péči své rodiny. Rodina pečující o svého člena ale potřebuje dostatečnou podporu, dostupné služby a možnost vhodně zkombinovat péči s výdělečnou činností, aniž by ekonomicky strádala.

* Protože rodina je stále vysoce ceněna v žebříčku hodnot všech generací, přestože společnost rodinu považuje jen za soukromou sféru života jednotlivce.

*** FANDÍME VŠEM, KTERÍ DO RODINY INVESTUJÍ!**

KLOKOTY 2014

HLAVNÍ POUTĚ

*** 14. 6. - Malá pouť k Neposkvrněnému srdci Panny Marie**

P. Jan Kuník, Rožmitál p. Třemšínem

16.00 Klokotské hodinky, 16.30 modlitba růžence, 17.00 mše sv., 18.00 táborák

*** 15. 8. - Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**

17.00 mše sv.

P. Václav Hes

*** 16. 8. - Hlavní pouť ke Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie**

8.00 - první mše sv.

P. Jan Böhm,

vojenský kaplan Svatováclavského praporu

10.00 - Hlavní mše sv.

kard. Dominik Duka,

arcibiskup pražský

14.00 - diskuze s kardinálem Dukou

15.00 - Klokotské hodinky, svátostné požehnání

*** 17. 8. Nedělní mše sv. v 10 hod. - P. Vlastimil**

Kročil, sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, 15.00 Klokotské hodinky se svátostným požehnáním

PRVNÍ SOBOTY NA KLOKOTECH KVĚTEN-ŘÍJEN

Pravidelný program:

- 16 hod. modlitba zpívaných Klokotských hodin

- 16.30 hod. růženec, svátost smíření

- 17 hod. mše svatá

- po mši následuje svátostné požehnání a poté možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda

3. 5. - P. Jan Hamberger, kaplan pro mládež, farář v Soběslavi

7. 6. P. Petr Plášil, farář v Táboře

5. 7. P. Mikuláš Selvek, OPraem. z premonstrátského kláštera Milevsko

2. 8. P. Martin Sedloň, OMI, provinční vikář kongregace misionářů oblátů

6. 9. P. Jiří Můčka, OMI, z kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné

4. 10. P. Vlastimil Kadlec, OMI, z kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné

DUCHOVNÍ OBNOVY A PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI

5. 4. (sobota) - Postní duchovní obnova - P. Tomáš Vyhnaněk, OMI, z kongregace oblátů Panny Marie

14.30-16.00 tematická promluva, poté možnost sv. smíření, 16.30 růženec, 17.00 mše svatá

28.-30. května (středa-pátek) - Exercicie všedního dne s P. Martinem Sedloňem, OMI

31. května (sobota) - Oblátská pouť

13. prosince (sobota) - Adventní duchovní obnova - P. Mgr. Jan Doležal, okrskový vikář Písek

14.30-16.00 tematická promluva, poté možnost sv. smíření, 16.30 růženec, 17.00 mše svatá

1. pátek v měsíci - Celodenní adorace 11.00-16.30, v zimních měsících v domě Emauzy

každý pátek - Páteční adorace 17.30-20.30 s možností přistoupit ke svátosti smíření

květen-říjen - Venkovní křížová cesta, poslední pátek v měsíci v 17.45 hod.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Včas a dobře

V lednovém zamyšlení jsem se zmínil o rychlosti, s níž nastoupil nový rok, a nabídl jsem výhled k zásadním událostem, které tento rok nabídne mladým lidem. Abychom měli dobrá vodítka k rozhodování, podnikli jsme na sklonku ledna obnovu s tématem Hledání životní cesty a zamýšleli se nad tím, jakými způsoby poznávat, kam nás Bůh vede.

Animátoři prožili víkend s tématy katecheze dětí, zasvěcený život a svátost kněžství. Nevynechali jsme ani společné modlitby, hry apod. DCŽM Ktiš přivítalo o pololetních prázdninách přes dvě desítky mladých, kteří zakusili společenství víry, práce i zábavy. V těchto týdnech, kdy mají jednotlivé okresy jarní prázdniny, přijímáme jednotlivce i skupinky k smysluplně prožitým okamžikům.

Zanedlouho vstoupíme do postní doby, která je nám výzvou k znovunalezení a přijetí toho, co je podstatné pro život víry. Mladým lidem nabídneme duchovní obnovu, večery mladých atd. Zároveň ve světle víry přichází rozhodování o tom, co bude – někteří podávají přihlášky na vysoké školy, jiní si vybírají mezi školami středními. Už nyní připravujeme, co dělat o prázdninách...

Chci připomenout nejen aktuální programy, ale také **Celostátní setkání animátorů v Třebí (17.-23. 8. 2013)**, na které je možné se hlásit na www.csa2014.signaly.cz, ale především pobyt pro mládež **ENTERjunior** (věk 13-15 let) a **ENTERcamp** (věk 16-23 let), na něž je možné se hlásit od 1. března. Vzhledem k velkému zájmu bude ve dnech 1.-8. 3. vyhrazeno přihlašování zájemcům z českobudějovické diecéze, poté se otevře všem ostatním. Přihlášky budou na webu www.entercamp.cz.

O mnoha věcech je třeba rozhodnout se včas a pokud možno dobře. Učme mladé kvalitně rozhodnutí, ale i tomu, že vše má svůj čas – současná doba tolik vede k odkládání věcí na poslední chvíli! Provázejme modlitbou a povzbuzením ve víře nejen mládež!

Roman Dvořák, ředitel DCM a DCŽ

ZVEME:

Jarní prázdniny na Ktiši: 2. 2.-16. 3. 2014
SAM (Setkání Animátorů Mládeže): 28. 2.-2. 3. 2014, DCŽM Ktiš, téma „Potřebuje dnešní člověk evangelium?“

Postní duchovní obnova: 7.-9. 3. 2014, DCŽM Ktiš, téma: *Víra v praxi*, „Vynaložte všechnu snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost... ke zbožnosti bratrskou náklonnost...“ (srov. 2 Pt 1, 5,7)

Ministrantský turnaj: 21.-22. 3. 2014 v Českých Budějovicích

ENTERjunior: 20.-25. 7. 2014

ENTERcamp: 27. 7.-2. 8. 2014

Přihlašování od 1. 3. 2014 na www.entercamp.cz

Pokračování na 14. straně.

Animátoři poosmé

Dnešní den nám přinesl jednu zajímavou možnost – ohlédnout se za víkendem, pořádaným v rámci kurzu animátorů mládeže, v zázemí Diecézního centra života mládeže na Ktiši.

Páteční časy příjezdů jednotlivých animátorů byly opět různých povah, nicméně ani největší opozdilec se nedopustil neúčasti na večeri, kterou bylo v 18:00 setkání oficiálně zahájeno. Poté jsme se odebrali do Jeruzaléma (společenská farní místnost), kde jsme se věnovali první ze 4 přednášek, kterých se nám dostalo. V přednášce s názvem „Katecheze pro děti a dospělé“ nám byla Martinou Fürstovou nastíněna struktura katechezí určených převážně pro děti ve věku předškoláka a oštrfeleného školáka prvního stupně. Po přednášce jsme se odebrali do kaple k společnému ztišení, a zakončení dne. Druhý den jsme se sešli v kapli k oslavě sobotního rána modlitbou, jež nám připravil animátor Martin Pikeš. Po snídani jsme byli jsme rozděleni do dvou skupinek, v nichž jsme plnili zadaný úkol, totiž vyhotovit a následně prezentovat návrh náplně jednotlivých dnů křesťanského tábora pro děti. Kreativní chvílku následně vystřídal krátké povídání s Romanem Dvořákem věnované problematice náboženských sekt.

Následoval oběd, jímž jsme vstoupili do druhé poloviny dne. Polední klid (z naší strany věnovaný všemu kromě klidu) byl ve 14 hod. ukončen přesunem na dvůr. Zde jsme se zhruba hodinu věnovali v každém ze dvou rozdělených týmů honbě za co nejvyšším možným počtem světů, odborníků a manželství. Zkrátka za nejvyšším možným počtem bodů. Slunce bylo sice ten den schované nad mraky, ale naše nasazení to nijak nepoznamenalo. Marně byste hledali nezapojeného člena, a když někdo tehdy náhodou nebyl v pohybu, bylo to jen kvůli hledání nových sil. Všem animátorům se zdálo úsměvné, když v polovině hry padl ze strany vedoucích návrh na předčasné ukončení hry kvůli

začínajícímu dešti. Hrál se dál.

V tématu hry jsme pokračovali i následně. Po doplnění vypocených tekutin jsme společně se S. Zdeňkou z českobudějovického kláštera Kongregace Školských sester de Notre Dame zasedli k další přednášce. Poslouchalo, a následně se i povídalo na téma „Životní povolání a jeho volba“. Se S. Zdeňkou jsme se nesetkali jen u přednášky. Po ní přešla na naši stranu, a společně s námi celý víkend plnila vše, co nám organizátoři nachystali.

Sobotní večer byl časem svědectví o cestě k Bohu. Každý z animátorů přednášel svůj osobní příběh, jehož vypracování bylo předmětem úkolu zadaného na posledním setkání. Vzešla z toho intenzivní, obohacující část večera, kdy jsme byli všichni příjemně zaskočeni svou otevřeností a bohatstvím myšlenek, kterých se nám skrze druhé dostávalo.

Večerního programu jsme se po modlitbě, kterou byl zakončen oficiální sobotní program dne, chopili my, animátoři. Během chvíle byly na faře k vidění skupinky animátorů diskutujících nad životem, případně skupinky diskutujících nad životem a společenskými hrami.

Prvním bodem posledního dne byla nedělní bohoslužba, kterou nás hudebně doprovázeli nadaní animátoři. Po další z nejlepších snídaní jsme v Jeruzalémě společně usedli k poslední přednášce. Tentokrát byla vedena P. Romanem Dvořákem, a to velice příhodně na téma „Povolání ke kněžství“. Setrvali jsme zde ještě nějaký čas, abychom se společně věnovali reflexi víkendového setkání. Faru bylo třeba uklidit a vrátit do užívatelného stavu, a tak jsme se po obědě chopili smetáků, vysavačů a mycích prostředků. Po úklidu jsme (někteří prozíravě již během úklidu) vyrazili na někdy i společné cesty domů.

Všem animátorům a vedoucím patří veliký dík za skvělý víkend!

Ondřej Křištof

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Hledání životní cesty

Po strašně dlouhé době se mi konečně podařilo strávit víkend na Ktiši. Studuji na gymnáziu, škoře pro nerozhodnuté, a název akce sliboval, že mi to tento víkend pomůže změnit. V pátek 24. ledna akce začala. Postupně se sešlo okolo 20 nadšenců. Během přípravy večere, fotbalu i seznamovací hry s provázkem jsme se snažili vzájemně poznat. Večer Roman Dvořák natukl téma celého víkendu a dal nám mnoho podnětů k zamyšlení, i nelehkou otázku „Kam vede naše cesta?“ Nechyběla samozřejmě večerní modlitba.

Druhý den začal neobyčejnou ranní modlitbou a pak už konečně následovaly očekávané rady k správné volbě životní cesty od Pepy Prokeše. Dostali jsme dvanáctero k vybírání nejen VŠ. Takže už vím, že mám batoh a v něm schopnost učit se cizí jazyky, ale nikde není psáno, že nesmím jít na medicínu. Teď už vím, že za rok nebudu vybírat mezi totálním štěstím a totálním neštěstím, ale že na každé cestě to může být fajn. Zlomový okamžik pro mě byla rada od jiného nadšence: „Neboj se, to přijde rychle, jakmile si budeš muset podat přihlášku...“ Ať už si ji podám kamkoli, bude mi ozvěnou znít věta „Neboj se, já půjdu s tebou!“

Odpoledne jsme si zahráli fotbal, v kterém dva hráči byli jako jeden. Následovala skvělá svatinka. Za zmínku stojí večerní modlitba, která

symbolizovala naše hledání cesty v životě. Smířila jsem se s tím, že se zavazánými očima budu poslouchat Romana, který nám bude číst žalmy. Pak mi ale někdo dal pantofle a ruce umazal v blátě, nabídl vodu na umytí a na závěr nám

bylo uděleno požehnání. Skvělé překvapení.

Poslední den jsme zhodnotili víkend a vyrazili domů. Program mi opravdu pomohl, nicméně rozhodnout se musím sama - o VŠ i ve volbě životního partnera.

Jana Moravcová

Groove Castle - Setkání s rakouskými přáteli na Altpernsteinu

Altpernstein je gotický hrad v nejsevernější části rakouských Alp, nedaleko města Micheldorf. Cesta z Českých Budějovic netrvala příliš dlouho, po malém hledání jsme úspěšně dojeli. Bohužel ne až na místo, protože ten den hustě sněžilo. Zvedající se svahy na okraji Alp byly sjízdné pouze auty s řetězy. Náš čtrnáctimístný ford zvládl vyjet do půlky kopce, zbytek jsme museli vyšlapat po svých. Místo, kde se nachází hrad, je velice překvapující, tyčí se desítky metrů nad údolím.

Po chvíli jsme byli zapsáni a ubytováni. Lehce jsme povečeřeli (Eintopf), následovalo přivítání, krátké seznámení a také organizování víkendu. Pro některé účastníky bylo poněkud šokující a náročné porozumět rakouskému nářečí, případně anglické verzi sdělení. V tomto duchu se vlastně nesl celý víkend, který byl dosti komunikačně náročný. Po modlitbě v podkrovní kapli jsme se shromáždili v rytířském sálu (Rittersaal), kde byl připraven raut. V příjemném prostředí a v teple krbu jsme si vychutnávali tuto druhou večeri. Krátce po jedenácté

hodině jsme rozezvukovali nástroje a zahráli a zapívali pár písní z Koinonie.

Sobotu jsme začali ranními chválami. Každý den můžeme prožít nějaké překvapení. V tomto duchu se nesla modlitba s překvapením, které symbolizovalo kindervejce. Po snídani jsme mohli vybírat z mnoha workshopů, které tvořily hlavní náplň programu. Já jsem se účastnil skupinky, kdy jsme vytvořili česko-rakouskou kapelu a nacvičili společně tři písně. Komunikace probíhala rukama, nohama a hudebně,

což byla velice zajímavá zkušenost. Poobědvávali jsme a něco málo pomohli v kuchyni. Po krátkém odpočinku jsem vyrazil na další workshop zaměřený na bicí a perkuse. Zde jsme procvičili různé rytmy a techniku hry.

Po večeri nastalo představení všech skupinek z odpoledních a dopoledních workshopů. Vše se neslo v elfském stylu a atmosféra byla plná očekávání. Kromě našich výstupů s bicími a kapelou se představila dramatická skupinka,

Pokračování na 15. straně.

Pokračování z 13. strany.

Ve dnech 1.-8. 3. 2014 bude přihlašování vyhrazeno zájemcům z českobudějovické diecéze.

Informace o chystaných akcích najdete na dcm.bcb.cz

DCM

Pokračování ze 14. strany.

kytary, zpěv a v závěru různě poskládané improvizované kapely. Místo potlesku se v elfském stylu mávalo oběma rukama nad hlavou s hlasitým „Fuuuuúúú“, což navozovalo veselou náladu a příjemné prostředí. Postupně se tak vystřídali všichni účastníci. Večer pohodově pokračoval s kapelou hrající písně na přání. Kdo si píseň vybral, ten ji také mohl zazpívat. Po půlnoci většina nástrojů utichla, přesto většina muzikantů pokračovala v zábavě.

V neděli ráno po osmé hodině jsme posnídali, sbalili svoje věci a částečně poklidili. Kolem desáté hodiny jsme se sešli v kapli a slavili mši sv. Evangelium o hřívnách nám připomnělo talent (nejen hudební) jakožto dar, kterým je obdařen každý člověk; může ho rozvíjet a něco z něho darovat druhým. Po vydatném obědě (něco na způsob vepřo-knedlo-zelo) jsme se rozjeli do svých domovů. Víkend pro mě znamenal velmi intenzivně využitý čas, zaměřený na hudbu a její tvorbu, což mi dělá radost. Bude se mi i trochu stýskat po výhledu z oken hradu a rakouských přátelích.

Václav Němec

Průlet pololetními prázdninami na Ktiši

1. den jsme začali dobrou večeří, následovala seznamovací hra. Mnoho nových lidí, společná modlitba v kapli.

2. den - památka Dona Boska, skvělý budiček doprovázen modlitbou, pracovní nadšení, objevení Dona Boska, společná hra. Slavení eucharistie, stmelování účastníků. Film Gran Torino, skvělá atmosféra při modlitbě.

3. den - výlet do vojenského prostoru Boletice, aktivní zapojení všech účastníků. Objevení krásy přírody, vytváření dobrých vztahů. Slavení eucharistie, společný večer.

4. den - společné slavení eucharistie, reflexe celého víkendu, nezapomenutelné zážitky. Odjezdy domu a loučení.

Jirka Marek

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Světlo ze Světa

Mohli bychom pokračovat „pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, ne stvořený...“, jak se modlíme ve vyznání víry při bohoslužbě slova. Po nasvícení vánočního stromu s co možná největším počtem světýlek před první nedělí adventní, připomínkou z pranostiky, že „Lucie noci upije“, a po převzetí Betlémského světla pro naše domovy bezprostředně před slavením Vánoc, si světlo čtvrté neděle v mezidobí stavíme do poněkud jiného světla.

V tento den je liturgie označena jako svátek „Uvedení Páně do chrámu“. Současné se ale nezapomíná na tradiční označení „Hromnice“. Mnozí z nás ještě pamatují, že právě až o tomto svátku končila doba vánoční a uklízeli jsme jesličky a ostatní výzdobu. Tento svátek prošel řadou proměn. Původně se nazýval „hypapan-té“ tj. setkání starce Simeona s Pánem, později Očišťování Panny Marie.

Traktát Tomáše ze Štítého (1376) uvádí, že hromnice se světí, aby byly přinášeny ke cti sv. Královny, aby v domech, kde budou rozžaty neměl žádná moci ďábel a v době bouřek, aby hrom nemohl uškodit.

Světlo a oheň patřily od pradávna k symbolům spojeným s představou boje dobra a zla. Světlo svíce představovalo Světlo Krista k osvětlení národů. Lidová pranostika zaznamenala mnoho dalších zvyklostí, zejména na venkově. Třeba okuřování včelích úlů, aby měly hojnost medu a byly chráněny před zloději. Bylo také zakázáno šít, aby špička jehly nepřitáhla blesk.

Rovněž i liturgie této neděle připomíná muže jménem Simeon, člověka spravedlivého a zbožného. Veden Duchem svatým přišel do chrámu. Když rodiče přinesli Ježíše, aby splnili, co ukládal zákon, vzal ho Simeon do náručí a chválil Boha. „Nyní propouštíš v pokoji svého služeb-

níka, Pane...“ A k matce Marii dodal: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat - i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“

Zcela záměrně jsem opsal slova Písma. „On jest dán k pádu i povstání mnohých a jako znamení, kterému se budou vzpírat!“ Nesetkáváme se s tím snad denně - jak se mu vzpírají? A nepro-niká také meč i naší vlastní duši, když kdekoliv v denním životě kolem sebe slyšíme „Panebo-že“ nebo „Ježíšmarjá“?

Vezměme si z toho poučení. Necht je pro nás křesťany tento odkaz opravdovým Světlem ze Světa. A pro všechny ať platí „Na Hromnice, o hodinu více“ s tím správným Světlem.

Ochranné Světlo můžeme spatřovat i v následujícím dni, kdy si připomínáme sv. Blažej, biskupa z pontského města, který byl popraven r. 316 při pronásledování křesťanů. Byl nejen duchovním pastýřem, ale i výtečným lékařem. Legenda vypráví o uzdravení chlapce, kterému uvízla v krku rybí kost. Jiná, že mu do vězení přinášela nějaká žena jídlo a svíci. Za to jí slíbil, že bude chráněna před nemocemi, pokud každoročně obětuje jednu svíčku. Z toho také pravděpodobně povstal zvyk Svatoblažského požehnání, kdy se pod bradu věřících vkládají zkřížené svíce a pronáší se prosba za ochranu před nemocemi krčními a všeho zla. Jelikož v mnohých farnostech již nejsou denní mše sv., stalo se tak současně o čtvrté neděli v mezidobí. Dodejme jen, že sv. Blažej je také patronem počasí a odvozeně i majitelů větrných mlýnů a hudebníků na dechové nástroje. Různé místní tradice s vínem se uchovávaly zejména na Slovácku.

*František Růžička, Č. Budějovice
(Příspěvek byl redakčně upraven.)*

Prof. Karel Skalický žehná svíčky v kostele sv. Prokopa.

V neděli 26. ledna 2014 se konal už desátý dětský karneval v klášterním sále na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích. -ih-

SCHÖNSTATTSKÉ DIECÉZNÍ SETKÁNÍ V PÍSKU v sobotu 22. února 2014

PROGRAM (ZMĚNA VYHRAZENA)

- 9.00-9.30 - Zahájení, modlitba růžence
9.30-10.30 - Prezentace: Joao Pozzobon, zakladatel Hnutí Putovních svatyněk
10.45-11.45 - Sdílení ve skupinkách
12.00-13.00 - Oběd, káva, čaj (něco na zub)
13.15-14.15 - Putovní svatyně: zkušenost života s nimi
(100. výročí založení Schönstattskeho hnutí)
14.30-15.00 - Tichá adorace, příležitost k přijetí sv. smíření
15.00-16.00 - Mše svatá
16.00-16.15 - Rozloučení

Adorace, svátost smíření a mše sv. se budou konat v Děkanském kostele Narození Panny Marie. Ostatní část programu včetně zahájení bude probíhat na děkanství v Písku převážně ve společenské místnosti „konírna“. Na děkanství se bude podávat oběd, káva, čaj a jiné občerstvení. Případné drobné změny budou upřesněny na místě.

Schönstattske společenství v Písku všechny na toto setkání srdečně zve!

Kontakt: P. Jan Kuník, 731 402 866

MINISTRANTSKÝ FLORBALOVÝ TURNAJ 21.-22. 3. 2014 v Českých Budějovicích

Zve všechny ministranty z diecéze k velkému florbalovému klání, které se uskuteční na Biskupském gymnáziu v Českých Budějovicích.

Sraz v pátek 21. 3. v 18 hod. v kostele sv. Rodiny u Bigy, konec v sobotu 22. 3. odpoledne

S sebou: spacák, karimatku, jídlo na pátek a na sobotu ráno buchtu od maminky (oběd bude zajištěn), florbalové hole, sportovní věci, boty do haly!, 100 Kč na ubytování a oběd.

Výstroje pro brankáře budou k zapůjčení.

Systém turnaje a hrací čas se dozvíte až v pátek dle počtu účastnických týmů.

K PŘIHLAŠOVÁNÍ:

Každý tým musí obsahovat nejméně 4 hráče (3+1). Hráčů na střídání je možno mít neomezeně. Přihlašovat se mohou i jednotlivci, ti budou poté přiřazeni k týmu s menším počtem hráčů.

Přihlašování týmů nebo jednotlivců se dělí do tří věkových kategorií:

nižší stupeň ZŠ (1.-5. třída), vyšší stupeň ZŠ (6.-9. třída), středoškoláci + starší (prváček-∞).

Hráči musí ve farnosti opravdu ministrovat! V každém týmu může být pouze jedna výpomoc hráče, který neministruje.

Přihlášky do 7. 3. na e-mail: pelikan.pavel9@gmail.com

Připojte se k studiu teologie na KATOLICKÉ TEOLOGICKÉ FAKULTĚ UK V PRAZE!

Katolická teologie

(prezenčně; 5 let – Mgr.)

Teologické nauky

(kombinovaně; 4 roky – Bc./2 roky – nMgr.)

CO SE VYUČUJE?

klasické jazyky, filozofie, biblistika, katechetika, fundamentální a dogmatická teologie, pastorální teologie, psychologie, církevní právo, spirituální teologie, antropologie, církevní dějiny... Nabízíme také nejruznější volitelné předměty.

PROČ VLASTNĚ STUDOVAT U NÁS?

„Víra a rozum jsou jako dvě křídla, jimiž se lidský duch pozvedá k nazírání pravdy. Touhu poznat pravdu a nakonec poznat Boha samého vložil totiž do lidského srdce Bůh, aby člověk tím, že pozná a bude milovat Boha, mohl dosáhnout také plné pravdy o sobě samém.“

(Jan Pavel II.: Fides et ratio, úvod)

+ fakultní kaple & kaplan, sbor ACANT, klub OVCE, knihovna a studovna, nedařlé menzy, dostupnost MHD (metro A)...

Více informací na www.ktf.cuni.cz

OZNÁMENÍ A POZVÁNÍ Z KLOKOT

- 23. 2. (ne) v 16 hod. – **Řeckokatolická mše sv.**
- 26. 2. v 17.45 hod. – **Setkání seniorů** (poutní dům Emauzy)
- 2. 3. v 15 hod. – **Klokotský karneval** (poutní dům Emauzy)
- 7. 3. (1. pátek v měsíci) – **Celodenní adorace v Emauzích:**
 - 11-16.30 hod. v kostele
 - 17.30-18.45 hod. adorace s modlitbami a zpěvem,
 - 18.45 - 20.30 hod. tichá adorace.
 - adorace a svátost smíření v kostele každý pátek 17.30 – 20.30 hod.
- 12. 3. (st) v 17.45 hod. – **Posezení u čaje nad Biblí** (Emauzy)
- **Křížové cesty v postní době** – každý pátek v 16.30 hod. v kostele. 7. 3. povede KC Společenství oblátských laiků; 14. 3. povede KC Farní rada.
- Na www.tv-mis.cz je nově umístěn **Záznam slavnosti svěcení zvonů a hasičské stříkačky na Klokotech** (dnes Tábor-Klokoty). Slavnost se konala 22. 7. 1945. Filmový materiál obsahuje i záznamy dalších událostí na Klokotech. Dochované dobové filmové záběry doprovází varhanní hra současného klokotského varhaníka Ladislava Šotka. Najdete na: <http://www.tv-mis.cz/titul.php?id=1001>

Lomec 2014

1. 3. so 10.00 **Postní**
Mons. Jiří Paďour OFMCap. Č. Budějovice
5. 4. so 10.00 **Jarní**
P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., Č. Budějovice
3. 5. so 17.00 **Májová**
P. Mgr. Ivo Valášek, Jindřichův Hradec
13. 5. út 17.00 **Fatimský den**
P. Jan Löffelmann, JC.D., Strakonice
7. 6. so 17.00 **Červnová**
P. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D. Veselí n. L.
13. 6. pá 17.00 **Fatimský den**
P. Mgr. Jan Doležal, Písek
19. 6. čt 17.00 **Boží tělo**
Mons. Pavel Posád, Č. Budějovice
5. 7. so 17.00 **Červencová**
P. Karel Vrba, Záhoří u Písku
13. 7. ne 9.30 **Fatimský den**
P. Miroslav Nikola, Bavorov
2. 8. so 17.00 **Letní**
P. Mgr. Josef Stolařík, Ševětín
13. 8. st 17.00 **Fatimský den**
P. Václav Habart, Č. Budějovice
6. 9. so 17.00 **Záříjová**
P. Václav Pícha, JC.D., Č. Krumlov
13. 9. so 17.00 **Fatimský den**
Mons. Adolf Pintíř, Č. Budějovice
14. 9. ne 10.00 - **Hlavní poutní mše**
Mons. Jiří Paďour OFMCap. Č. Budějovice
15.00 - **Mládežnická**
P. Mgr. Roman Dvořák, Č. Budějovice
4. 10. so 17.00 **Růžencová**
P. Mgr. Bohuslav Richter, Č. Budějovice
13. 10. po 17.00 **Fatimský den**
P. Marek Donnerstag, Th.Dr., Týn n. Vlt.
1. 11. so 14.30 **Dušíčková**
P. Miroslav Nikola, Bavorov
6. 12. so 10.00 **Adventní**
Opat Josef Michael Pojezdý OPraem., Praha

Římskokatolická farnost Třeboň

pořádá

v sobotu 22. února 2014

ŠKOLENÍ PRO LEKTORY,
kteří při bohoslužbách čtou
z Písma svatého.

Zveme také zájemce a ministranty
z okolních farností.

Třeboňská fara, 10.30-13 hod.
Účast zdarma.

v sobotu 15. března 2014
(před druhou postní nedělí)

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU
pod vedením P. Lva Eliáše, OFMCap.
Třeboňská fara, 9-14.30 hod.

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Zdeněk Metod Kozubík, OPraem. byl k 13. 1. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Bechyně, excurrendo administrátora farností Hlavočce a Sudoměřice u Bechyně a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Tábor, vše vikariát Tábor, a k témuž datu byl ustanoven administrátorem farnosti Březnice u Příbrami, vikariát Písek a excurrendo administrátorem farnosti Bělčice, vikariát Strakonice a excurrendo administrátorem farností Bubovice, Drahenice, Chraštice, Mirovice, Pohoří a Tochovice, vše vikariát Písek.

P. Karel Hampl byl k 13. 1. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Březnice u Příbrami, vikariát Písek a excurrendo administrátora farností Bělčice, vikariát Strakonice a excurrendo administrátora farností Bubovice, Drahenice, Chraštice, Mirovice, Pohoří a Tochovice, vše vikariát Písek, a k témuž datu byl ustanoven administrátorem farnosti Bechyně, excurrendo administrátorem farností Hlavočce a Sudoměřice u Bechyně vše vikariát Tábor.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Ing. Jan Řičánek, Hosín, oslaví 19. 2. 2014 své padesáté narozeniny.

P. Vojtěch Vágai, Pelhřimov, oslaví 14. 3. 2014 své třicáté narozeniny.

VÝROČÍ BISKUPSKÉHO SVĚCENÍ

Mons. Pavel Posád, pomocný biskup, oslaví 28. 2. 2014 desáté výročí biskupského svěcení.

ÚMRTÍ

Mons. Karel Fořt, otec Karel ze Svobodné Evropy, zemřel 21. 1. 2014 v Kněžském domově v Č. Budějovicích - Suchém Vrbném. Po zádušní mši sv. v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích 31. 1. 2014 byl pohřben na hřbitově v Pračnici u Horažďovic.

R. I. P.

-acebb-

Den s bl. Chiarou Luce

*Svatost jako životní styl a cesta
i pro mladé*

Mladí z Hnutí Fokoláre zvou své vrstevníky (od 14 let), zvláště ty, kteří si zvolili za birmovací patronku bl. Chiaru Luce, na setkání, během kterého se budeovořit o životě a duchovní cestě této mladé svaté. Jak žila její rodina, jaká spiritualita jí podporovala, jaké byly její cíle a životní hodnoty?

Setkání se koná v sobotu 15. 3. 2014 od 9.30 do 17.30 hod. v budově Biskupského gymnázia v Brně (Barvičova 85, 602 00 Brno). Přítomen bude arcibiskup Jan Graubner a kard. Miloslav Vlk. Možnost přespání do neděle s nabídkou společně stráveného sobotního večera. Oběd zajištěn pro každého přihlášeného. Dobrovolný příspěvek 100 Kč. **Přihlášky a informace na <http://chiaraluce.naplno.net/>**

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

VÝROČÍ V BŘEZNU

25. 3.: 100. výročí od narození Matky Vojtěchy Hasmandové

Matka Vojtěcha Hasmandová (1914-1988) – bořomejka, politická vězenkyně, později generální představená Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského, žena, která s vytrvalostí a odvahou pracovala na obnově řeholních komunit i v době komunistického režimu.

Matka Inviolata Krupková (ed.) - **Láska smrti nekončí** (4. přepracované vydání). **Život Matky Vojtěchy Hasmandové**

Ze shromážděných vzpomínek a korespondence zřetelně vystupuje mimořádná osobnost Matky Vojtěchy. Předkládaná kniha vyšla krátce po její smrti a od té doby se dočkala několika vydání. Nově vydáno s jazykovou úpravou a s kvalitnější obrazovou přílohou.

brož., 88 s., 99 Kč

Hildegard Aepliová - Být single - ale jak?

Naplněný život a nesplněná přání
Do jaké míry existuje naplněný život s nenaplněnými přáními a touhami? Čerpejte z podnětů a cvičení vycházejících z ignaciánské perspektivy.

brož., 72 s., 109 Kč

Aleš Opatrný - Ve světle víry

Nad encyklikou Lumen fidei

Autor zpřístupňuje hluboký text encykliky Lumen fidei co nejširšímu okruhu čtenářů. Kniha lze použít pro exerce všedního dne, ale i pro práci ve společenství.

brož., 96 s., 109 Kč

Raniero Cantalamessa - Eros a agapé

Dvě tváře lidské a křesťanské lásky

Meditace přednesené v Papežském domě v postní době r. 2011. Autor čerpal jak z klasické literatury, tak i z encyklik Benedikta XVI. věnovaných lásce: Deus caritas est (Bůh je láska, 2005) a Caritas in veritate (Láska v pravdě, 2009).

brož., 80 s., 119 Kč

Leo Fijen, Anselm Grün - Rok kdy zemřel můj otec

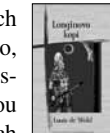
Televizní moderátor L. Fijen a benediktin A. Grün jsou přátelé. Kniha sestává z jejich korespondence, která nebyla původně určena ke zveřejnění. Z dopisů o loučení a umírání, bolesti, osamělosti, ale i rodinných poutech, hledání smyslu života a všeho, co vede k jeho plnosti, dýchá autentičnost a upřímnost.

váz., 200 s., 229 Kč

Louis de Wohl - Longinovo kopí

Román sahající od života v palácích Římské říše až po neklidné Judsko, kde střet lásky a zrady vrcholil Kristovým ukřižováním. Hlavní postavou je tentokrát jeden nejméně známých účastníků – voják Longin, který do boku Krista na kříži zabodl kopí.

váz., 336 s., 299 Kč

www.ikarmel.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci).

* Dětský magazín **Barvínek** každé úterý od 16.00 (a v repríze v sobotu od 9.30) pozorně sledují především děti školou povinné, protože redaktori Luděk Strašák a Kateřina Kovaříková chtějí pobavit i poučit právě je. 18. 2. opět nabídneme *Telefonické riskování*. Znovu přinášíme příběh, do kterého se můžete zapojit pomocí telefonu. A to, jak dopadne, záleží jen na vás. 22. 2. reprizujeme pořad *Na západním cípu Evropy*. Ilona Krejčová, studentka medicíny, prožila jeden rok studia v portugalské Coimbre. Jaké je Portugalsko a jací jsou Portugalci? Co je na této zemi zajímavého? A jak se žije v zemi, kde je o hodinu méně? 25. 2. naladíte *Únorový magazín Barvínek*. Tentokrát si představíme jedno zajímavé CD, nabídneme další pátrání po 100 českých nej a zjistíme, co chystají křesťanské časopisy na březen. 4. 3. si uvědomíme, že *Věda není nuda*. Konkrétně se podíváme na kloub tomu, co dělají chemici, kteří zkoumají látky, ze kterých se skládá vše na zemi i ve vesmíru. 11. 3. otevřeme téma *Velké biblické bitvy*. V postním cyklu Barvínek budeme hovořit o velkých biblických bitvách, o tom, co jim předcházelo, a také o tom, co následovalo poté. Vždy nás bude zajímat, co nám těmito příběhy chce říct Bůh. V prvním dílu se podíváme na slavnou bitvu, ve které Mojžíš zehnal bojujícímu lidu se zvednutými rukama, tedy na bitvu proti Amalečanům. Také 18.3. si *zariskujeme po telefonu*.

* V úterý 18. února dostane svůj vysílací čas českobudějovické studio Jan. Redaktorka Kateřina Brichtínová nahlédne do **historie českobudějovického kněžského semináře** spolu s teologem Tomášem Veberem, který působí na Teologické fakultě JU v Č. Budějovicích. Představí osudy nejvýznamnějších osobností, které v semináři studovaly a svým působením pak spoluutvářely dějiny místní i světové. Do těch se můžete zhloubat od 22.00.

* Týdeník **Dotýkání světla** přibližuje různé formy křesťanské spirituality vždy v pátek od 22.00 a v repríze v neděli od 17.30. *Středoafrická republika* se před námi otevře 21. února. Řeč bude o neklidné situaci v zemi i současné činnosti kapucínů. Ti již dlouho totiž provozují školu, která dává šanci získat vzdělání i těm nejchudším. Díky tomu mají velkou šanci získat třeba dobrou práci. O týden později 28. února se dozvíme více o *Kamerunu*. Občané Republiky Kamerun jsou prý velmi radostní. Pokud přijde bolest, prožívají ji naplno, ale pak se už k tomu nevrací. Jejich život je jako jedno velké slavení, i ve smrti. Při rozhovoru jsme ale s bratrem Pas-

calem narazili na vleklé trápení: demokracie. Těžko říci, jestli tam skutečně demokracie je. Volí si prezidenta, ten ale s přehledem vítězí již po třicet let. Podle Pascala Fomonyuy občané o demokracii nestojí. Mají vlastní tradiční typ vlády, s nímž jsou spokojeni. Stát chápou pouze jako legalizovaný tunel vedoucí do Evropy.

* V úterý 25. února otevře relace určená převážně pro maminky na mateřské dovolené - **Kafemlýnek** - téma navýsost důležité: *jak naučit děti pomáhat druhým*. Učit děti soucítit s druhými, nemyslet jen na sebe a jak pomáhat, to není snadné. Zajímavou alternativou může být, když je zapojíme do práce v „misijním klubku“ - tedy uskupení dětí, které spolu s dospělými myslí na misie - v modlitbě, odfikání nebo získávání prostředků pro tuto práci. Redaktorka Adriana Růžicková pozve k rozhovoru Kateřinu Malinkovou a Helenu Valentovou z misijního klubu v Brně-Bystřici. Více se dozvíte od 9.30.

* **Tisíckrát pozdravujeme tebe** - takový titul nese pořad pražského studia Kristián, který připravuje redaktorka Kateřina Trmačová. Jejím hostem u mikrofonu bude Vít Janata - sborníř Loretánského pěveckého souboru Collegium Quod Libitum. Ansámbl spolu se Studiovým orchestrem Chorus představuje soubor mariánských písní z kancionálů 18. a 19. století. Příjemně se můžete naladit ve čtvrtek 27. února od 22.00.

* Redaktorka Terezie Breindlová zaostří pozornost na téma *Ženy bez domova*. V rámci relace **Mezi slovy** podrobně nahlédne fenomén ženského bezdomovectví v České republice. Podíváme se do života žen, které přišly o svůj domov a musí si znovu vydobýt své místo ve společnosti. Jaké jsou jejich příběhy, jaké jsou jejich sny a touhy? Představíme také občanské sdružení Jako doma, které ženám na ulici pomáhá. Více zjistíte v sobotu 1. března ve 22.10. Reprízu naladíte ve čtvrtek 6. března od 9.30.

* Týdeník, který se věnuje klasické hudbě a jmenuje se **Oktáva**, zachytíte vždy v pátek od 16.55. V březnu otevře následující témata: 7.3. to budou *Hudební cesty Tani Janošové*. Tato česká zpěvačka je známa více v zahraničí než u nás. O svých koncertních turné nám přijde do Oktávy povprávět těsně poté, co se vrátí z Tenerife. 14. 3. si přiblížíme *osobnost Josefa Kličky*. 21. 3. Vás ústy dramaturgů Dr. Jiřího Beneše a Dr. Vítězslava Mikeše pozveme na *jarní koncerty brněnské filharmonie*.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Heiner Wilmer - To jsi můj Bůh?

Autor bilancuje svých 30 let řeholního a kněžského života a klade si provokující otázky: „Kdo je pro mne Ježíš? Jaký smysl má moje životní volba tvář v tvář nenaplněným snům, samotě či vlastním chybám a utrpení?“ Autor uvažuje o známé modlitbě Duše Kristova a v ní poctivě hledá a také nachází neotřelé odpovědi, o které se lze opřít i tehdy, když ne všechno funguje podle plánů.

Brož., 208 str., vyjde v březnu

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (4a): 14.-18. týden v mezidobí

Nový díl z edice, která čtenářům poskytuje jednu z možností, jak se každý den obracet k Bohu s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a v živé tradici církve.

Váz., 376 str., 259 Kč

Silvano Fausti - Nad evangeliem podle...

Při příležitosti vydání posledního dílu Nad evangeliem podle Jana Vám nabízíme možnost zakoupit si všechny čtyři díly rozjímání nad jednotlivými evangelií a získat tak slevu 15 %.

Původní cena 2549 Kč, cena kompletu 2167 Kč

Zároveň nabízíme při koupi jakéhokoli dílu z této edice 50 % slevu na jeden z dalších titulů téhož autora.

Svoboda Božích dětí. Lectio divina nad Listem Galaťanům
Původní cena 285 Kč, cena po slevě 143 Kč

Konec času. Lectio divina nad Prvním listem Soluňanům
Pův. cena 199 Kč, po slevě 99 Kč

TIP Připravujete farní ples? Paulínky vám mohou ze svého skladu zdarma přispět staršími knihami. A to za těchto podmínek:

1) osobně si musíte knihy vyzvednout v Praze ve skladu, anebo si objednat jakoukoliv knihu v našem e-shopu, a tím zaplatit také poštovné, do poznámky v objednávce pak napište, že prosíte přidat knihy navíc do tomboly; ohledně vyzvednutí knih ve skladu, pište na: nakladatelstvi@paulinky.cz

2) dát symbolický příspěvek (min. 200 Kč), který bude použit na poštovné do věznic, dětských domovů nebo pro brigádníky „bezdomovce“; pro symbolický příspěvek použijte účet našeho řeholního domu v UniCreditBank: 6026310311/2700

3) šířit dobré jméno nakladatelství a sester paulínek.

www.paulinky.cz

Horní Pěna - rodiště bl. Bedřicha Bachsteina, OFM

V souvislosti s blahorečením čtrnácti pražských františkánských mučedníků, které se uskutečnilo v Praze v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěch 13. října 2012, bylo stanoveno, že jejich svátek (památka) s oficiálním názvem: „**Blahoslaveného Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků**“, se bude liturgicky slavit každoročně **15. února**, pokud na ten den nepřipadne Popeleční středa nebo postní neděle.

Bedřich Bachstein v době přepadení františkánského kláštera při kostele Panny Marie Sněžné v Praze, ke kterému došlo 15. února 1611 a kdy zde přítomní bratři františkáni byli krutým způsobem povražděni, zde zastupoval, jako vikář, nepřítomného kvardiána kláštera a záleželo na něm, jak bude své řádové spolubratry řídit. Tehdy jednal velmi rozvážně a jeho marnou snahou bylo ochránit členy konventu před smrtí. V jeho životopisu se uvádí, že v době přepadení kláštera mu bylo okolo padesáti let a že se narodil v obci s nynějším názvem Horní Pěna. A tak se naskytá příležitost, aspoň stručně se zmínit o farnosti Horní Pěna.

Historie římskokatolické farnosti Horní Pěna

Z hlediska církevní organizace patřila za života Bedřicha Bachsteina farnost Horní Pěna do pražské arcidiecéze, chýnovského děkanátu. V současné době je součástí českobudějovické diecéze a patří do vikariátu Jindřichův Hradec.

Tak jako v řadě jiných míst, první zmínka o této obci a již existující farnosti, vzdálené 6 km od Jindřichova Hradce (její založení lze předpokládat již ve druhé polovině 13. století), je v církevní listině z roku 1359, kde je zapsáno, že za zemřelého kněze Jindřicha nastupuje kněz Ondřej z Lomnice. V zachovaných písemnostech se obec se samostatnou katolickou farností objevuje pod českým názvem **Pyenna a Pěna** (odvozeno zřejmě od pěnivé vody ve zde protékajícím potoce), pod latinským názvem **Pomerium (Pomoerium)** a pod německým názvem **Baumgarten**. Po vzniku blízké obce s nynějším názvem Dolní Pěna byl název rozšířen na **Oberbaumgarten**. Německý název upomíná na ovocnou zahradu.

A právě pod tímto německým názvem je uváděna Horní Pěna v prvních životopisech františkána **Bedřicha Bachsteina, který se zde narodil někdy okolo roku 1560 a lze předpokládat, že zde žil zřejmě nejméně do roku 1580**. V té době asi také navštívil v nedalekém Jindřichově Hradci bratry františkány, kteří na něj tak silně zapůsobili, že vstoupil do františkánského řádu. Jestli se jako františkán pak ještě do svého rodiště někdy vrátil, nevíme.

Obraz vytvořený k 300. výročí mučednické smrti bratří františkánů.

Až do roku 1594 byl patronem farnosti Horní Pěna (patron finančně zajišťoval opravy budov a měl právo navrhnout faráře) rod pánů z Hradce; od roku 1594 jindřichohradečtí jezuité a od roku 1773 náboženská matice. Z roku 1660 se zachovaly matriky.

Od počátku 17. století kněží hornopěněnští vedli duchovní správu také v osadách Blažejov a Číměř. V roce 1774 byli v Číměři a v roce 1781 v Blažejově ustanoveni expozité (jakoby kaplani), závislí na faráři v Horní Pěně.

Po skončení třicetileté války zde bylo obydleno 37 usedlostí, dvě byly pusté. V roce 1840 zde stálo 77 stavení a v nich žilo 501 obyvatel, v roce 1910 zde bylo 81 domů se 461 obyvateli, z toho však jen 8 Čechů, všichni ostatní byli německé národnosti. Toto osídlení lidmi převážně hovořícími německy, kteří sem přišli za vlády Lucemburků (okolo roku 1350) z okolí německého města Pasova v rámci kolonizace, organizované pány z Hradce, zde pak žilo téměř 500 let. Pokud se týká **Bedřicha Bachsteina, jeho mateřštinou byla zřejmě němčina, ale o tom, že dobře uměl také česky**, svědčí, že v klášteře a kostele Panny Marie Sněžné v Praze zastával nejen službu vikáře (zástupce kvardiána), ale také českého kazatele.

Farnost Horní Pěna, do které patřily ještě obce Dolní Pěna – *Niedrebaumgarten*, Německý Malíkov – *Deutschmoliken* (nyní Malíkov nad Nežárkou), Kačlehy – *Gatterschlag*, Hrudkov – *Ruttenschlag* a Nová Ves – *Schönborn*, byla až do roku 1945 počítána mezi farnostmi německé. Jestliže vztahy mezi počtem převažujícími Němci a menšinovými Čechy byly v dobách Rakousko-Uherské monarchie pokojné a téměř bezproblémové, zcela jinak tomu bylo po vzniku samostatné Československé republiky. To pak čím dál více vzrůstaly národnostní rozpory a nenávisť mezi 369 Němci a 53 Čechy, kteří v roce 1930 vedle sebe v Horní Pěně žili. Velkou posilou zejména pro mladší zde žijící Němce, zasažené jedním německého nacionalismu, bylo uzavření Mnichovské dohody 30. září 1938, kdy ještě tentýž den obsadila Horní Pěnu německá armáda a obec byla začleněna do Velkoněmecké říše spolu s dalšími obcemi v okolí Jindřichova Hradce s německy mluvícím obyvatelstvem. Z obcí, původně přiřazených k farnosti Jindřichův Hradec, které se v září 1938 vlastně dostaly do zahraničí (čímž byl věřícím zamezen přístup do jejich mateřské farnosti), byly Dolní Žďár, Horní Žďár, Horní Lhota, Buk a Matná převedeny právě pod duchovní správu farnosti Horní Pěna. A tak jako celé Novobystřicko, tak i farnost Horní Pěna byla vyčleněna z českobudějovické diecéze a provizorně organizačně převedena pod správu rakouské diecéze St. Pölten. Tento stav trval od roku 1940 až do roku 1945. Na život farnosti to však nemělo žádný podstatný vliv, stále zde byl farářem oblíbený pan děkan P. Josef Pfauser (zdejší rodák, absolvent jindřichohradeckého gymnázia, který v Horní Pěně strávil v podstatě celý svůj kněžský život - předválečné období, dobu války i dobu komunistické totality. Zemřel zde na faře 10. 3. 1964 a je pochován na zdejší hřbitově).

Konec 2. světové války přinesl zásadní změnu poměrů. Do Horní Pěny přijela 9. května 1945 Rudá armáda a pro zdejší Němce nastaly nelehké časy, spojené s jejich nedobrovolným vysídlováním. Samozvaná partyzánská skupina pod vedením plukovníka Hobzy provedla 30. května 1945 tak zvaný divoký, tedy neorganizovaný

Horní Pěna - rodiště bl. Bedřicha Bachsteina, OFM

Pokračování z 3. strany obálky.

odsun asi jedné třetiny pěnenských Němců do Rakouska. Odsun dalších Němců z Horní Pěny, tentokrát již organizovaný státními orgány a daleko lidštější, proběhl koncem července 1945. Také probíhalo dosídlování obce novým obyvatelstvem. Jak vysídlení Němců, tak nastěhování nových obyvatel, mělo zásadní vliv na život katolické farnosti. Nově se sem přistěhovaní obyvatelé totiž neměli vůbec žádný vztah k své nové farnosti. Opustili své domovy, přišli do nového prostředí, mezi sebou se teprve poznávali a nenavázali na starou náboženskou tradici původního německého zdejšího obyvatelstva.

Naprostý nezájem o cokoliv náboženského ještě vzrostl v dobách ateistického totalitního režimu a v podstatě přetrvává až do současné doby. Jasným důkazem toho je například to, že i přes obětavost zde působících kněží v letech 1960-1989 a pak i v pozdější době až dodnes, je mizivá účast lidí na bohoslužbách.

Za připomenutí ale jistě stojí neděle **21. října 2012**, kdy za účasti diecézního biskupa Mons. Jiřího Paďoura, OFM Cap. bylo ve zcela zaplněném kostele v **Horní Pěně slaveno blahořečení Bedřicha Bachsteina a dalších třinácti františkánských mučedníků.**

Pokud se týká duchovní správy farnosti, o faráři panu děkanovi P. Josefu Pfauserovi již byla zmínka. Od roku 1962 byla farnost řízena z Jindřichova Hradce administrátorem proboštví P. Josefem Kavalem (do 1973), s výjimkou let 1969-70 (?), kdy zde byl ustanoven administrátorem P. ThDr. Antonín Chramosta. Pak také krátkou dobu byl zde administrátorem P. Ondřej Rytíř. Oba bydleli v budově fary. Po přeložení P. Ondřeje Rytíře byla Horní Pěna opět spravována duchovními správci jindřichohradecké farnosti: P. Oldřich Votava (1973-1990), P. Karel Vrba (1990-1993), P. Václav Habart (1993-2012), P. Ivo Valášek (od 2012) a jejich kaplany – farními vikáři.

Farní kostel sv. Michaela archanděla

Kostel je památkově chráněný, poprvé je písemně doložený až v roce 1384, ale je určitě starší. Původně se jednalo o gotický presbytář, gotickou sakristii a malou kostelní loď. **Zřejmě v této podobě znal tento kostel (i hřbitov okolo něho) mladý Bedřich Bachstein, byl zde zřejmě i pokřtěn a poprvé také přijal Tělo Páně.** Zatímco gotický presbytář i sakristie se bez větších změn dochovaly do dneška, kostelní loď byla v renesančním slohu upravena v roce 1672, zvětšena a překlenuta valenou klenbou, v zadní části loď byla postavena kruchta, v roce 1681 byla přistavena věž. V roce 1709 byla k dosud jednolodnímu kostelu přistavěna levá boční loď, které se říkalo „kaple svatého Kříže“. Další stavební úpravy pak ještě proběhly v letech 1725-26 a v následujících letech potřebná údržba.

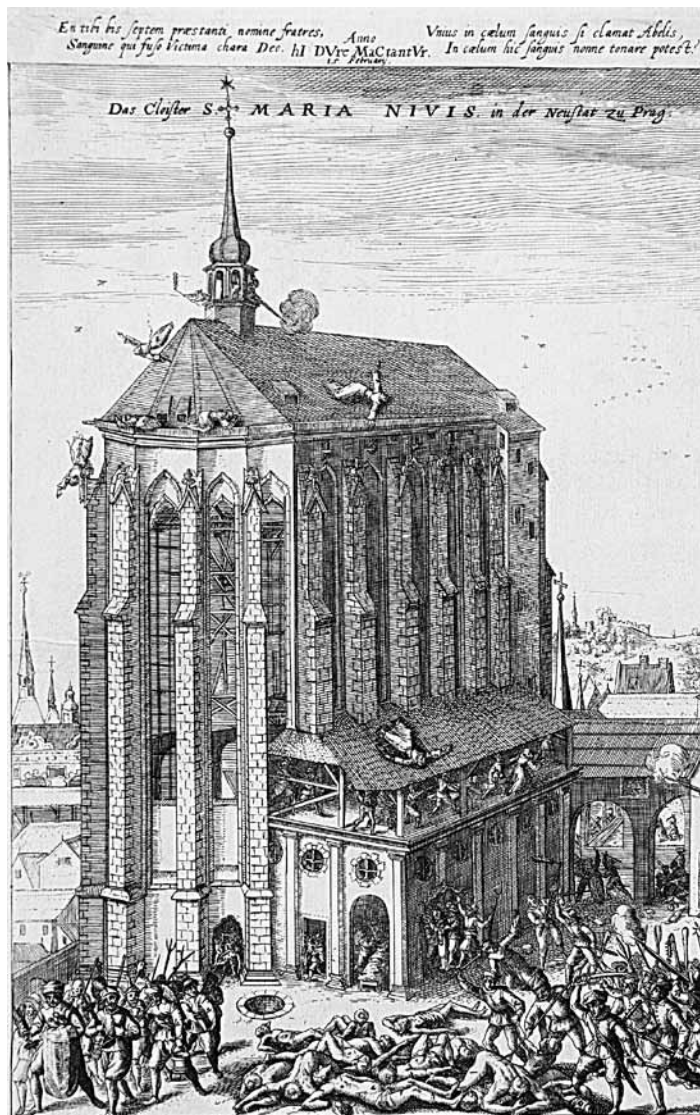
Okolo kostela býval hřbitov, v roce 1717 byla postavena tzv. **kostnice**, ve které je na zdi vymalován obraz posledního soudu. Nyní je snaha v této malé stavbě vybudovat muzeum s vystavenými památkami Horní Pěny.

Budova fary, památkově chráněná, je až z roku 1732 a tedy **Bedřich Bachstein ji nemohl znát.** Tuto rozsáhlou budovu, poměrně vzdálenou od farního kostela, nechali vystavět jindřichohradečtí jezuité, jednak jako obydlí faráře, jednak jako doléčovací a rekreační zařízení pro členy jezuitské koleje. Snad proto stojí tak osamoceně. Na faře v Horní Pěně bydleli ve 20. století jindřichohradečtí kaplani: P. Václav Čadek (červenec 1964-15.3.1965), P. Emanuel Kolář (1.8.1973-20.10.1975) a P. Zdeněk Kozubík (1.8.1978-30.9.1980), protože na proboštví pro ně nebylo místo. Ti měli na starosti jak pastorační farnost Horní Pěna, tak dojížděli do Jindřichova Hradce, kde vypomáhali v duchovní správě a plnili další povinnosti.

V roce 2008 prodalo českobudějovické biskupství celou budovu fary soukromé osobě.

**Blahoslavený Bedřichu Bachsteine,
prosíme, shlédni z nebe na své jihočeské rodiště,
přimlouvej se u Boha za římskokatolickou farnost Horní Pěna!**

Zpracoval Ing. Karel Bajar

Mědirytina od neznámého autora s názvem „Vyplenění kostela a kláštera Pany Marie Sněžné v Praze od nekatolického obyvatelstva v době vpádu Pasovských“ vznikla po r. 1611. Je umístěna v SOA Třeboň.

OTČE,

**TY JSI BLAHOSLAVENÝ MUČEDNÍKŮM
BEDŘICHOVI A JEHO DRUHŮM DOPŘÁL,
ABY ŽILI V POUTU KRISTOVY LÁSKY
A ZEMŘELI VE VĚRNOSTI JEHO CÍRKVI.
DEJ, AŽ PODLE JEJICH ZÁRNÉHO PŘÍKLADU
PŘEKONÁVÁME KAŽDÉ ROZDĚLENÍ
A JSME JEDNO SRDCE A JEDNA DUŠE.**

**SKRZE TVÉHO SYNA JEŽÍŠE KRISTA, NAŠEHO PÁNA,
NEBOŽ ON S TEBOU V JEDNOTĚ DUCHA SVATÉHO
ŽIJE A KRALUJE PO VŠECHNY VĚKY VĚKŮ.**

AMEN.

(Modlitba z liturgie blahořečení 14. pražských františkánů.)